

SEVGİ

DÜNYASI

AĞUSTOS 2011 Sayı: 512 Fiyat: 5 TL

DİKKAT ve DENGE
Hayattan Ne Öğrendim?
İYİLİKSEVER KUANTUM FAKTÖR

İÇİNDEKİLER

Hepimiz Biriz 2
Dr. Refet Kayserilioğlu

Tanrı İnancı İçin
Özet Bilgiler - II 6
Ahmet Kayserilioğlu

Dikkat ve Denge 12
(Bilgelik Belgeleri)
Güngör Özyiğit

Jiddu Krishnamurti (Devam)..... 18
Özetleyen: Nihal Gürsoy

Hayattan Ne Öğrendim? 25
Can Dündar

Ahlâk Konusunda
Aykırı Düşünceler 28
Yalçın Kaya

Dikkatli Gözlem 31
(Eski Günışığının Son Saatleri)
Thom Hartman/Arın İnan

İyiliksever Kuantum Faktör
Duruşu Olan Bir Fizik 35
(Canlı Kryon Celsesi)

Dergimizin internet sitesini
www.sevgidunyasidergisi.com
www.dostluk.org

adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Yüzyıllarca hattâ binlerce sene bize her türlü yolla öğretilenlerle var olmaya çalışıyor, dişimizi tırnağımıza takarak varlığımıza başarı, duygu ve anlam yüklemek için kendimizi parçalıyoruz. Başarı: Tanınmalıyız, bizden genellikle iyi bahsedilmeli, başka her yanımız batıcı olsa bile yaptığımız işe kimse laf edememeli, mümkünse ödül falan almalıyız. Hele bir de para geliyorsa, işte buyrun başarı. Ya gönüllere girebilmek, orada yer edebilmek? Adımlarımız bastığımız yeri sarsmıyorsa, ayak sesimize kulak veren çıkmıyorsa, ardımızdan bizimle gelen olmuyorsa her şey boşa değil mi? Duygu: Herkesle rezonans içinde olmalı, ölü evinde ağlamalı, düğün evinde gülmeliyiz. Her şey bize ya mutluluk ya mutsuzluk vermeli; bir şeye ya üzülmalı ya sevinmeliyiz; o şey bize ya iyi duygular vermeli ya da korkunç, tiksindirici gelmeli. Birisini ya sevmeli ya da ondan uzak durmalıyız. Oysa en çok kaçırdığımız şeyin kendi duygularımız, yani asıl kendimiz olduğunu fark etsek ne yapardık acaba? Gerçekte duygu ile dolu olmanın kendi duygularıyla yüzleşmiş, onlarla işi kalmamış bir insanın yaşayabileceği bir hâl olduğunu bilseydik? Anlam: Düzeyli ilişkiler, iyi evlilik ve iyi çocuklar (yani başkalarının beğendiği ve onayladığı), tahsil, güzel konuşma, edebiyat, maneviyat, durmadan hareket halinde olma, bir şeylerle meşgul olma, hep önemli bir şeyler yapıyor olmak için çeşitli topluluklarda bulunma, ölümden sonra ne olacağımızla ilgili tutarlı, mantıklı düşünceler... genel geçer fikir ve eğilimleri reddetme ya da yok sayma eğilimi v.s. Listeyi uzatabiliriz. Bunların pek çoğu, hadi diyelim hiçbirini bizde yoksa anlamsız mıyız biz, hayatımız anlamsız mı? Ya da "O anlama sığmaz, anlam O'nda vardır" sözünün bizi getirdiği, bize söylenen ve öğretilen her şeyin geçersizleşip anlamını yitirdiği o noktada bizi ne bekliyor? Bunu merak ediyor, onu arıyor muyuz? Hayatımızda başarı, duygu ve anlam istiyorsak kendimizi tanımalı, sevmeli, saygı duymalı, kendi duygularımıza gereken özgürlüğü ve değeri vermeli, bizim ve âlemlerin en hakiki Rabbi, gerçek Yaraticımız ile aramıza hiçbir şeyin ve hiç kimsenin girmesine izin vermemeliyiz.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Her millet ve her fert şöyle demelidir: "Ben fert olarak ve milletim millet olarak bu dünyanın sütunlarından biriyiz. Bizsiz bu dünya olmaz. Bizsiz bir dünya düşünülemez. Dünya bize muhtaç ve bizim hizmetlerimizi bekliyor. Fakat bizim gibi her milletin de bu dünyada bir rolü ve bir yeri var. Onlarsız da bu dünya olmaz. Öyleyse biz hepimiz birarada, hepimiz kişiliğimizi muhafaza ederek, hepimiz karşımızdakinin kişiliğine saygı duyarak, onların da bizim kişiliğimize saygı göstermelerini bekleyerek yaşayacağız." İlâhî nizam yönünden düşünürsek, onların yaşamasına izin veren Allah elbette bunda bir hayır görmektedir. O abes iş yapar mı?...

Dr. Refet Kayserilioğlu

Hepimiz Biriz

Erdem - Caddede el ele tutuşmuş giden şu kızla, delikanlıyı seyrediyorum. Yabancı oldukları belli, herhalde Alman turistler. Onların tavırlarını, hallerini tetkik ediyorum. Bizim delikanlılarımızdan ve kızlarımızdan hiç farkları yok. Aynı şekil, aynı biçim, aynı duygular, aynı heyecanlar, aynı istekler. Bizi birbirimizden ayrı tutan ne böyle? Biz neden birbirimize yabancıyız böyle?

Özden - Çok güzel bir gözlem yaptınız ve mühim bir konuya dokundunuz. Gerçekten insanlar her şeyleri ile birbirine benzedikleri halde birbirlerini yabancı ve ayrı görüyorlar Ama bu sadece iki ayrı milletin fertlerinde değil, aynı milletin fertlerinde bile var. Tanışmayan kimsele birbirlerine yabancı ve uzak gözlemlerle bakıyorlar.

Erdem - Bunun sebepleri nelerdir?

Ben en başta menfaat endişesini sebep olarak görüyorum.

Özden - Sadece menfaat endişesi bu çeşit davranışları izah etmekten uzaktır. Burada benlik duyguları en mühim rolü oynuyor. Menfaat endişesi, benlik duygusunun içine girer. Hiçbir menfaatim olmasa da bana hoş görünene, iyi bildiğime veya beni hoş tutana sevgi ve yakınlık duyarsam, bu 'Benlik' duygumun tesiriyle olmaktadır. Halbuki bana iyi görünsün veya görünmesin, iyi olsun veya kötü olsun ben herkese sevgi ve yakınlık duyabilmeliyim.

Erdem - Sizin söylediğiniz pek ideal oluyor. İnsanın sevdiği ve sevmediği, hoşlandığı veya hoşlanmadığı vardır. Güzeli vardır, çirkini vardır. Kötüleri vardır, kötülüğü bellidir. Artık kötü olan bile bile sevilir mi?

Özden - İşte ayrılıklar bu peşin hükümlerden doğuyor. Benim dinimden diyorsun yakınlık gösteriyorsun, benim dinimden değil diyorsun ayrı tutuyorsun. Benim milletimden, benim partimden, benim kulübümden v.s. Hep benimle alâkalı hususlar değil mi? Görüyorsunuz ki benlik duygusu en baş rolü oynuyor.

Ayrıca peşin hükümler çok etkili olmaktadır. Küçükten itibaren insanların kafasına sokulan bizim milletimiz her millettten üstün, bizim dinimiz her dinden üstün. Diğerlerinin hepsi kötü, hepsi geri, hepsi yanlış. Her millet böyle düşünüyor. Bu tarz düşünceler de alkışlanıyor ve en doğru olarak kabul ediliyor. Halbuki her millet böyle düşününce kendisini diğerlerinden üstün görüyor, diğerlerini hor görüyor. Ve onlarla aynı ayarda bir anlaş-

mayı ve davranışı kendilerine yediremiyorlar. Görünürde veya bir mecburiyet dolaşısıyla böyle bir anlaşmaya yanaşmışlarsa, yine için için kendilerini üstün tutuyorlar. Demek ki "Aynı ayardayız, birbirimizden farksızız" diyen yok. Böyle birlik, böyle dostluk olur mu?

Erdem - Ama bu duyguyu nasıl kaldırırınız? İnsanlarda hiç benlik duygusu olmasa, Hiçbir milliyet ve mukaddesat duygusu olmasa o zaman ne şahsiyet kalır, ne millet kalır, ne de bağlanılan değerler kalır. Şahsiyetsiz, milletsiz, mukaddesatsız (kutsal duygusuz) bir kimse ise silik ve sönük kalmaya ve ezilmeye mahkûmdur. Böyle bir şeyi siz de istemezsiniz sanırım.

Özden - Şahsiyeti bırakmak, benlikten tamamen sıyrılmak değil, ama kendi rızamızla ve bunun zorunlu olduğu bilinci ile

fedakârlık etmek gerekir.

Tıpkı bir kubbeyi tutan direkler gibi. Hepsi ayrı ayrı duruyor, hepsinin kendine mahsus bir güzelliği ve bir vazifesi var, ama hepsi belli bir hedef için toplanmışlar biraraya gelmişler, aynı kubbeyi taşıyorlar. O direklerin veya sütunların güzelliği ve varlıkları da o kubbeyi taşımaları ile kabildir.

Öyleyse her millet ve her fert şöyle demelidir: "Ben fert olarak ve milletim millet olarak bu dünyanın sütunlarından biriyiz. Bizsiz bu dünya olmaz. Bizsiz bir dünya düşünülemez. Dünya bize muhtaç ve bizim hizmetlerimizi bekliyor. Fakat bizim gibi her milletin de bu dünyada bir rolü ve bir

yeri var. Onlarsız da bu dünya olmaz.

Öyleyse biz hepimiz bir arada, hepimiz kişiliğimizi muhafaza ederek, hepimiz karşımızdakinin kişiliğine saygı duyarak, onların da bizim kişiliğimize saygı göstermelerini bekleyerek yaşayacağız." Dinler, partiler, kulüpler için de aynı şeyi düşüneceğiz. Onlarsız bir dünya düşünülemez. Eğer onlara lüzüm olmasa idi, onların bir fonksiyonu olmasa idi silinir giderlerdi. İlâhî nizam yönünden düşünürsek, onların yaşamasına izin veren Allah elbette bunda bir hayır görmektedir. O abes iş yapar mı?...

Erdem - Böyle düşününce dünyada kötünün de, hırsızın da, katilin de, hainin de, iki yüzlünün de bulunması lâzımdır mı diyeceğiz? Onları da hor görmeye hakkımız yok. Peki o zaman değer ölçüleri ne olacak?... Biz neye iyi

diye sarılacağız?
Hangi kötüden kurtulup hangi iyiye doğru gitmeye savaşıyoruz?

Özden - Onların dünyada bulunmasına ihtiyaç olması başka, onların iyi, takdir edilen ve istenilen şeyler olması başkadır. Onlara dünyada ihtiyaç olması iyilerin tam iyi olmamasından, henüz yontulacak taraflarının bulunmasındandır. Eğer iyiler tam iyi

olurlarsa kötülere de ihtiyaç kalmayacaktır. Zaten iyiler sabırlarıyla, örnek hareketleri ile, fedakârlıklarıyla o kötülere de iyi hale getireceklerdir. Onları tebrik etmeyeceğiz, alkışlamayacağız. Gerekirse cezalarını vereceğiz. Ama yok etmeye, köklerini kazı-maya çalışmayacağız. Onları değersiz görmeyeceğiz. Onların içinde de bizim içimizdeki özün

aynısının bulunduğunu bileceğiz. O özün parlaması, özü gölgeleyen engellerin kalkması için çalışacağız.

Çünkü hepimiz biriz. Hepimizde O büyük Varlık'ın verdiği özden var. O halde biz onun, o da bizim tamamlayıcımız. Biz hep beraber O'ndanız ve O'nunlayız. Öyleyse yardımlaşmamız, karşılıklı birbirimizi sevmemiz, hep beraber

olmayı istememiz, birlik bilincine varmamız hem vazifemiz, hem ibadetimiz hem de mutluluğumuzdur.

Tanrı İnancı İçin Özet Bilgiler - II

Ahmet Kayseriliöđlu, Psikolog

İki yıldır Tanrı inancı konusunu incelemiş, geçen sayımızda bunların bir bölümünü özetlemiştim. Bu yazımda özeti tamamladıktan sonra önümüzdeki aylarda Richard Dawkins'in "Tanrı Yanılgısı" kitabı üzerinde duracağız.

Canlı organizmaların yapısı, işleyişi binbir mucize ile doludur. Bu nedenle geçen sayımızda tıp profesörlerinin Tanrıya olan inançlarını özetlemiş, canlılar dünyasından çarpıcı örnekler üzerinde durmuşum.

Kutsal kitaplar ve peygamberlerin yaşantıları da Tanrıya inancımızı pekiştiren delillerle doludur. Kur'an âyetlerinden bu konuda çok kısa örnekler verdikten sonra, ruhsal araştırmalardan özetler aktaracağım. En son olarak da, evrenin ilk yaratılış anından başlayarak, maddenin canlıların yaşamını oluşturmak için nasıl olağanüstü bir ustalık, hüner ve zekâ ile yaratıldığıнын hayranlık uyandıran örneklerinden söz edeceğim.

KUR'AN O'NUN KATINDAN...

40 yaşına kadar bir tek mısra bile söylememiş olan Hz. Muhammed'in vahiyle yazdırdığı Kur'an âyetlerinin muhteşemliğinden o dönemlerin baş şairleri bile etkilenmiş, Kâbe'nin duvarına asılı şiirlerini yırtıp Müslüman olmakta başı çekmişlerdi. Bu nedendir ki, inanmayanlar bile ona "söz büyücüsü" demekten kendilerini alamamışlardı. Ama bugün bizleri Kur'an'ın insan eseri olmadığı konusunda en çok düşündüren, edebi gücünden ziyade, o dönemde hiç kimsenin bilmediği doğa kanunlarından söz etmesidir. İşte birkaç örnek:

"O, geceyi gündüzü, Güneşi Ay'ı yaratandır ve bütün o yıldızlar her biri kendi dairesi içinde yüzmektedir." (Enbiya-33)

Bütün yıldızların bir yörüngede döndükleri söyleniyor. 150 yıl öncesine kadar planetlerin hareketli yıldızların sabit olduğu sanılıyordu. Uzaklıklarından öyle görmüşüz. Şimdi onların da Kur'an'ın 1400 yıl önce bildirdiği gibi hareketli olduğu anlaşılmıştır.

"Sen dağları görür onları yerinde durur sanırsın. Halbuki onlar bulut gibi geçip gider." (Neml-88)

Beş duyumuz dünyanın hareketsiz olduğunu, Güneş dahil tüm yıldızların 24 saatte onun etrafında döndüğünü söyler bizlere. Nitekim 300 - 400 yıl öncesine kadar tüm bilginler de böyle olduğunu sanmışlardı. Kur'an 1400 yıl

önce dünyanın yerinde durmayıp, bulutları da örnek göstererek, hızla döndüğünü söylüyor.

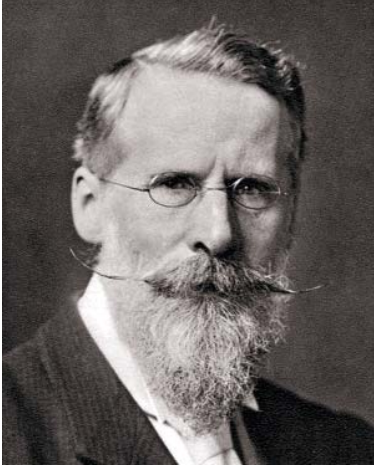
"Biz aşılavıcı rüzgârlar gönderdik." (Hicr-22)

Kuran "levakıh" sözcüğü ile ilkah edici, döllandirici rüzgârlardan bahsediyor. Rüzgârların bitkilerin polen tozlarını savurarak döllenmeyi sağladığı yeni bulunmuş gerçeklerdendir. Peygamber zamanında bunu kimse bilmiyordu.

RUHSAL FENOMENLERİN GERÇEK TANIKLARI

Parapsikolojik bulgular da Tanrı inancımızın kanıtları ile doludur. Bu nedenle Türk spiritüalistleriyle yaptığım söyleşilerden çok ilginç ruhsal yaşantılarını kendi dillerinden sizlerle paylaşmış, ayrıca kendi tanık olduğum parapsikolojik olaylardan söz etmişim.

Ne var ki, bu konuda en sağlam, en güvenilir tanıklar 19. yüzyılın ikinci yarısında olağanüstü fizik medyumlarla yıllar süren parapsikolojik çalışmalar yapan dünyaca tanınmış bilim adamlarıdır. Üstelik onlar bir araya gelerek 1882'de Londra'da SPR adıyla Ruhsal Araştırmalar Derneği bile kurmuşlar aldıkları sonuçları yayınlamışlardı. Bunlardan uzunca söz etmişim. İnternet'e SPR diye yazıp tıklarsanız epeyce bilgi elde edebilirsiniz. Şimdi ise o bilginlerden birkaçının vardıkları sonuçları kendi ağızlarından tekrarlamakla yetiniyorum.

Thallium elementini keşfeden, radyometriyi bulan, ismiyle anılan tüpleri insanlığın yararına sunan ünlü İngiliz fizik bilgini Sir William Crookes konuk olarak bulunduğu veya bizzat yönettiği yıllar süren ruhsal araştırmalar sonucunda açıkça şunları söylemişti:

"Gerçekliğine inanmış olduğum spiritizma olayları hakkındaki tanıklığımı inkâr etmek ahlâki bir alçaklık olur. Ben bunların mümkün olabileceğini söylemiyorum. BUNLAR VARDIR DİYORUM..."

Liverpool Üniversitesi profesörü, daha sonra Birmingham Üniversitesi rektörü olan ışık, elektrik, eter fiziği ve telgraf üzerinde çalışmaları bulunan, büyük İngiliz fizikçisi Sir Oliver Lodge ise yıllar süren ruhsal çalışmalarının sonucunu şöyle özetliyor:

"Kendi hesabıma ve bütün sorumluluğu yüklenerek derim ki, bendeki inanç ruhsal araştırmaya ve incelemelerin sonucunda yavaş yavaş ve uzun zamanda meydana geldi. 20 yıllık incelemelerimden sonra, sadece ölümden sonra ruhsal yaşamın devamının bir gerçek olduğuna inanmakla kalmadım, aynı zamanda öte âlemle güçlülük ve bazı özel şartlar altında olmakla beraber, karşılıklı bir haberleşmenin de mümkün olabileceğine şimdi kanaat getirmiş bulunuyorum."

Nobel ödüllü Fransız fizyoloji bilgini Charles Richet; Eusapia isimli medyumun yirmi celsesinde hazır bulunmuştu. Okuma yazması bile olmayan ve fakir bir İtalyan ailesinde büyüyen bu kadın

da olağanüstü fizik medyumluk yeteneği vardı. El dokunmadan uzaktan eşyaların hareketi, hattâ vücudundan çıkan ve ektoplazma denen organik maddelerin dışarıda şekillenmesi izleyicileri hayretten hayrete düşürüyordu. İşte profesör Richet'in "30 Yıl Ruhsal Araştırı" kitabında onun hakkındaki sözleri:

"Dünyada Eusapia'dan başka medyum bulunmasaydı, yine de onun gösterileri, telekinezi ve ektoplazma olaylarının gerçekliğini bilimsel açıdan kanıtlamaya yeterdi. Aldığımız güvenlik ted-

birlerini düşündüğüm zaman -ki bunları belki bin defa tekrarlamıştık- bütün bu oturumlar sırasında aldanmış olabileceğimizin imkânsızlığını daha iyi anlıyorum."

EVREN VE MADDE CANLILARI OLUŞTURACAK ÜSTÜN ÖZELLİKLERLE DONATILDI

** Büyük patlama (Big bang) ile 15 milyar yıl önce bir tek zerreden varedilmiş evren daha ilk saniyede matematik inceliklerle ustaca planlanmıştı. Bu konuya çok emek vermiş olan büyük fizikçi Stephen Hawking "Zamanın Kısa Tarihi" kitabının 158-159. sayfalarında başlangıç saniyelerindeki dört büyük gizemden bahseder. Özellikle patlamadan 1 saniye sonraki genişleme hızı yalnızca 100.000 milyarda bir kadar bile az olsaydı evren çökerdi gizemi çok önemli. Evrenin her tarafında, her an gördüğümüz büyük matematik mucizesi daha ilk saniyede başlamış. Hawking kitabında bunu aynen şöyle dile getirir:

"Evren niçin çöken modellerle, sonsuza dek genişleyen modelleri ayıran 'kritik hıza' çok yakın hızla genişlemeye başladı? Öyle ki, şimdi 10 milyar yıl sonra bile hâlâ kritik hıza yakın bir hızla genişlemekte. Büyük patlamadan 1 sn. sonraki genişleme hızı, yalnızca 100.000 milyarda bir oranında az olsaydı bile, evren daha bugünkü büyüklüğüne erişmeden çökmüş olurdu."

Nobel ödüllü fizik dehalarından

Richard Feynman "Fizik Yasaları Üzerine" kitabının 143-144. sayfalarında tüm evrenin kendine özgü yapısının Karbon-12'nin çekirdeğindeki enerji düzeyine bağlı olduğunu söyler. Feynman kitabında bunu detaylı olarak anlatır. Hidrojenden başlayarak Helyum ve sırasıyla 3-4 elementin oluşmasının mümkün olduğu hesaplandı. Ancak daha öteye geçilip yeni elementlerin, özellikle Karbonun oluşması için hesap yapıldı. Ancak rastlantısal olarak 7,82 milyon voltluk bir enerji düzeyi karbon-12'de varolursa, üç helyum atomunun birleşmesinden karbon meydana gelecekti. Ve sonra da periyodik tablodaki diğer elementler ortaya çıkacaktı. Hesap bunu gösteriyordu ama henüz laboratuvar deneyleri ortaya konmamıştı. Ve sonunda o da yapıldı, karbonda hesapla bulunanın virgülüne kadar tam tamına aynı yani 7,82 milyon voltluk bir enerji düzeyi vardır. Eğer tesadüf diye geçiştiriverdiğimiz bir ince hesapla karbon ve diğer elementler oluşturulmasaydı, evrende hayatın izini bile göremeyecektik.

BASTIĞIMIZ HER YER MUCİZELERLE DOLU

** Bütün cisimler ısınınca genişler. Su da öyle. Ama 0 C ile 4 C arasında bu her madde için geçerli olan genel kanun tersine işler. Yani 0 C ile 4 C arasında su genişmez adım adım büzülür. Ve 4 C de en küçük hacme indiğinden, doğal olarak en büyük yoğunluğa ulaşır. Biliyoruz ki yoğunluğu fazla olan cisimler Arşimet Kanunu gereği dibe çöker. Eğer doğadaki kanun aynen

uygulansaydı, 0 C deki su en yoğun olacağından denizlerin dibine çökecekti. Ve su ancak 0 C de donduğundan denizler alttan başlayarak en yukarıya kadar buz deryası haline gelecekti. Bu durumda denizlerde hayatın zerresine bile rastlamayacaktık.

Eğer ikinci bir terslik, doğa kanunlarında ikinci bir değişiklik yapılmasa idi sonuçlar yine trajik olacaktı. Bütün maddelerin sıcaklığın azalması ile sıvı halden katı hale geçişlerinde yoğunlukları artar, su hariç!.. Suyun ısı kaybedip buz haline gelmesinde diğer maddelerin aksine yoğunluğu azalır ve dolayısıyla buzlar dibe çökmez suyun üzerinde yüzer. Aksi olsaydı, buz kütleleri oluştukça dibe çökecek ve sonuçta denizler buz deryası haline gelip yaşam noktalananacaktı.

** Açıkça anlaşılıyor ki, büyük patlama ile evrenin oluşmaya başladığı ilk saniyelerden itibaren her şey yaşamı oluşturacak bir ince plan ve hesapla yerine konmuş. Ve sonrasında da yaşamın temel taşı elementler sırayla ortaya çıkmaya başlıyor. Ve sıra canlıların yaratılmasına geliyor. Başlangıç dönemlerinde denizlerdeki ilkel çorbada yüksek voltajlı yıldırımlar sayesinde aminoasitler oluşmasaydı hiçbir canlı ortaya çıkmazdı. Çünkü aminoasitler proteinlerin temel taşıdır. Ve protein barındırmayan hiçbir canlı da yoktur yeryüzünde. 1953'de yapılmış olan "Miller-Urey Deneyi"nden anlıyoruz ki, ilkel çorbadaki maddeler yüksek voltaj altında otomatik olarak aminoasitleri ortaya

çıkarmak özelliklerle donanmışlar. Daha incelikli yapılacak deneylerde, bu ilkel çorbada basit yapılu proteinlerin ve DNA'ların da kendiliğinden sentezlendiğini ve en ilkel şekliyle de olsa canlılığın başladığını görmekte gecikmeyeceğiz sanıyorum.

**Ancak protein denince hemen geçiştirivermememiz, üzerinde mutlaka ciddiyetle durmamız gerekir. Örneğin kanımızdaki 574 aminoasitten oluşan proteine kısaca bakınca görüyoruz ki, 20 çeşit aminoasit belirli bir dizilim içinde bu proteini oluşturmaktadır. Bir tek yerde bile bu dizilimde aksaklık olursa, mutlaka olumsuz bir durumla karşılaşırız. Örneğin, soydan gelen bir kan hastalığında 573 dizilim doğru olduğu halde, sadece 6. sırada Valin aminoasidi olması gerekirken, yanlışlıkla Glutamik asit bulunduğundan vahim sonuçlarla karşılaşılır. Alyuvarlar birbirine yapışır ve kılcal damarları tıkar. Basit bir canlı hücresinde bile, hepsi farklı yapıda 200'den fazla protein birbirleriyle ahenkli bir düzende iş görmektedirler. Matematikçiler olasılık hesapları yaptılar. Hemoglobun gibi bir proteinin kendiliğinden oluşması için, dünyanın şimdiki yaşının yanına 161 tane sıfır koyarak elde edilecek hayal ötesi bir yıl geçmesi gerekmektedir.

Anlaşıyor ki, ilkel çorbada madde, hayatın temel taşlarını ve en ilkel canlıyı otomatik olarak oluştursa bile iş orada tamamlanıp bitmiş olmuyor. Bu yapı taşlarını bir araya getirerek onlar-

dan belli özellikler taşıyan bir hücrenin meydana getirilmesi için bilinçli, bilgili ve hüner sahibi ellerin işe el atması kaçınılmaz görünmektedir.

Nitekim Prof. Ali Demirsoy çok yaralandığım 900 sayfalık "Kalıtım ve Evrim" kitabının 79. sayfasında; ilkel canlılar ile çok organize olmuş, gelişmiş hücreler arasındaki evrimsel boşluktan şöyle söz etmektedir:

"Evrimde açıklanması en zor kademelerden biri de bu ilkel canlılardan, nasıl organelli ve karmaşık hücrelerin meydana geldiğini bilimsel olarak açıklamaktır. Esasında bu iki form arasında gerçek bir geçiş formu da bulunamamıştır. Tek hücreliler ve çok hücreliler bu karmaşık yapıyı tümüyle taşırlar. Herhangi bir şekilde daha basit yapılu organelleri olan ya da bunlardan birinin daha ilkel olduğu bir gruba veya canlıya rastlanmamıştır. Yani organeller her haliyle gelişmiştir. Basit ve ilkel formları yoktur. Son zamanlardaki varsayım şudur: Karmaşık hücreler hiçbir zaman ilkel hücrelerden evrimsel süreç içerisinde gelişerek meydana gelmemiştir. Bir evrimsel sıçrama meydana gelmiştir. Yani ilkel hücrelerden geçiş formu olmaksızın gelişmiş hücreler meydana gelmiştir."

Sayın profesörün yukarıdaki sözlerinden anlaşılıyor ki, insan bir yana, gelişmiş tek hücrenin bile kendiliğinden oluşması plan ve akıl sahibi eller işe karışmadan açıklanamamaktadır.

Dikkat ve Denge

Güngör Özyiğit, Psikolog

Resim: Terazi Tutan Kadın, Johannes Vermeer (1632 - 1675)

Erdemli olmakla mutlu olmak aynı şeyin iki yüzüdür. Buna orta yolu bulmak, dengeyi tutturmak da diyebiliriz. Nitekim terazinin de iki kefesi dengede ise doğru tartabilir.

Geçmişte biri dünyanın gizemini öğrenmek ister. Her yönü araştırır ve her yanı dolaşır. Sonunda dağ başında bir ermişe ulaşır. Ermiş, çok görkemli bir şatoda oturmaktadır. Gerçek yol-

cusu genç, şatoyu görünce, ermişin dünyaya çok düşkün olduğunu düşündür. Ama oraya kadar gelmişken ermiş sormadan edemez. Ve "Ben dünyanın sırrını öğrenmek istiyorum" der. Ermiş "Bu çok soylu bir istek" dedikten sonra "Ben bir saat kadar meşgûlüm, sen bütün şatoyu gez. Etrafı iyice incele, gözlemler. Sonra gel konuşalım" diye ekler. Ve eline bir kaşık alır, içine yağ koyar, kaşığı gencin eline vererek "Kaşığı da elinde götür, ama sakın yağ dökme" diye uyarır. Genç her yeri gezer. Bir yandan da yağ dökülmesin diye dikkat kesilir. Bir saat sonra ermiş gelir "Ne yaptın, benim güzel gül bahçelerimi gördün mü?" diye sorar. Adam "Hayır" deyince ermiş "Yoksa geçmedin mi oradan?" diye sorar. Adam "Geçtim ama görmedim" der. Ermiş ikinci bir soru yöneltir "Salondaki antika eşyaların uyumunu zarafetini de görmedin mi?" Adam "Onu da görmedim dedikten sonra nedenini açıklar: "Efendim dökmek için dikkatimi şu kaşıktaki yağdan ayırmadığımdan, etrafımı göremedim." Bunun üzerine ermiş "Evladım hayatın sırrı işte bu: Yanlıştan sakınarak, çevrene dikkat ederek, sorumluluk bilinci içinde olacaksın. Ama aynı zamanda çevrenin sana sunduğu güzellikleri göreceksin, nimetlerin de tadına varacaksın."

BÜTÜNLEŞME

Zen ustası Rinzal bahçesinde çalışıyormuş. Zen ustasına felsefi bir soru sormak niyetiyle gelen biri, toprağı kazan, bahçıvan olduğunu düşündüğü

kişiyi ustayı kastederek "Rinzal nerede?" diye sorar. Bahçıvana benzettiği adam "Rinzal her zaman burada" der. Felsefe meraklısı adam, hem görünüşünden, hem de söylediği sözden dolayı adamı deli sanır. Başka bir şey söyleme gereği duymadan oradan uzaklaşmaya başlar. Rinzal arkasından bağırır : "Başka yere gitme. Çünkü onu başka yerde bulamayacaksın. O daima burada." Adam bu deliden kaçmak için adımlarını hızlandırır. Sonra karşılaştığı diğer kişilere sorar. Ve şu cevabı alır : "Karşılaştığın ilk adam Rinzal'di."

Adam geriye döner, ustanın önüne gelip eğilerek : "Beni affedin. Sizin deli olduğunuzu sandım. Size bir şey sormaya gelmiştim. Gerçeği bilmek istiyorum. Bunun için ne yapmalıyım?" Rinzal: "Ne yaparsan yap ama bütün olarak yap. Önemli olan ne yaptığın değildir fakat onu bütün olarak yapmandır" der ve sözlerini örneklen-direrek pekiştirir: "Toprağı bu çukuru kazarken bütün olarak buradayım, kazma eğilimindeyim. Geriye Rinzal kalmadı. Gerçekte kazan kalmadı, yalnızca kazı kaldı. Eğer kazan kalmışsa, o zaman sen ve iş bölünmüşsündür. Şu anda beni dinliyorsun. Eğer dinleyen kalmışsa, o zaman bütün değilsindir. Salt dinleyiş varsa ve geriye dinleyen bir sen kalmamışsa, burada ve şu anda bütünsün demektir. O zaman bu an bir meditasyon olur."

İnsan yaptığı ile öylesine bütünleşmeli ki, kendisi de bütün olmalı veya bütüne katılmalı. Alman şairi

Schiller'in "Herkesin ödevi" şiirinde bu gerçek şöyle dile gelir:

Bütün olmaya çalış!
Eğer ki olamasan
İşe yarar bir parça olup
Bütüne katıl!..

KİM DAHA DELİ?

Bizler gerçeğe şaşı olduğumuzdan biri iki görüyoruz. Bütünü bölüp, parçalara ayırıyoruz. Sonrada dönüp kendimize "Amma da akıllıyız ha" diyoruz. Şunun gibi :

Hindistan ile Pakistan bölündüğünde tam sınırda bir akıl hastanesi (tımarhane) varmış. Tımarhanenin Hindistan'da mı, Pakistan'da mı kalacağı konusunda politikacılar çözüm arıyorlarmış. Ve bu düğümü bir türlü çözemiyorlarmış. Tımarhanenin müdürü de ne yapacağını şaşırır. Nihayet yetkililerden biri bunu hastane sakinlerine, yani delilere sormalarını buyurur. Müdür delileri toplar ve onlara durumu açıklamaya çalışır: "Artık iş sizin seçiminize kaldı. Nereye isterseniz gidebilirsiniz. Hindistan'da kalmak isterseniz Hindistan'ı seçebilirsiniz. Yok, Pakistan'da kalmak istiyorum diyorsanız, o zaman Pakistan'ı seçersiniz. Tam demokratik, özgür bir seçim bu. Nerede kalmak ya da nereye gitmek istiyorsanız, Pakistan ya da Hindistan, birinden birini seçme hakkınız var." Deliler derler ki: "Biz yerimizden memnunuz. Burada kalmak istiyoruz." Müdür kan ter içinde anlatmaya çalışır: "Kaygılanmayın, burada

kalacaksınız ama hangi tarafta kalmak istiyorsunuz?" Deliler bu açıklamaya akıl erdiremeyip şöyle derler: "Siz bize deli diyorsunuz ama sizin daha deli olduğunuz görünüyor. Hem burada kalacağımızı söylüyor, hem de nereye gideceğimizi soruyorsunuz ne iş bu?!" Müdür sözle anlatamayacağını anlayınca tımarhanenin ortasına bir metalik bir duvar örer. Bunun bir tarafı Hindistan diğer tarafı Pakistan'dır. Deliler duvarı aşıp bazen Hindistan'a geçerler bazen Pakistan'a. Delilerin kafaları karışmıştır. Ne olduğunu anlamada güçlük çekerler. Birbirlerine sorarlar "Biz aynı yerdeyiz ama sen Pakistan'da kaldın ben Hindistan'da oysa hiç kimse bir yere gitmedi."

Deliler durumu anlamamakta haklı; dışarıdakiler sözümona akıllılar, içerdekilerden daha deli. Bir bütün olan güzelim dünya hükmetme ve sahip olma hırsı yüzünden bin parçaya bölünmüş. Her parça diğerine düşman. Ve o yüzden insan, insan olduğuna bin pişman.

ÜÇ İSA

Bir tımarhanede kendini İsa sanan üç deli vardır. Bir psikanalist üçünü de inceler. Sonra üçünü bir araya getirir. Her birinin, kendini diğerlerine tanıtmamasını ister. Ve diğer ikisinin tepkilerini izler. İlki "Ben Tanrı'nın oğlu İsa Mesih'im" der. İkinci İsa, birincinin kafadan kontak olduğunu düşünür ve gülerek "Sen nasıl İsa Mesih olusun? İsa Mesih bir tane, oda benim" der. Üçüncü İsa, bunların ikisi de kafayı

yemişler diye düşünerek "Siz neden bahsediyorsunuz? Bana bakın, İşte Tanrı'nın oğlu tam da karşınızda" der.

Gerçek İsa "Ben ve gökyüzündeki babam biriz" derken aynı tanrısal öze sahip olduğumuzu söylemek ister. Gerçekten özümüze insek orada birliği ve bütünlüğü görürüz. Ve insanın insana farksızlığını fark ederiz. Ama zihnimizin yarattığı sahte ben, yani EGO, sürekli kendini diğerlerinden farklı görür ve gösterir. Bu egonun var olma nedeni ve kendini savunma stratejisidir bir yerde.

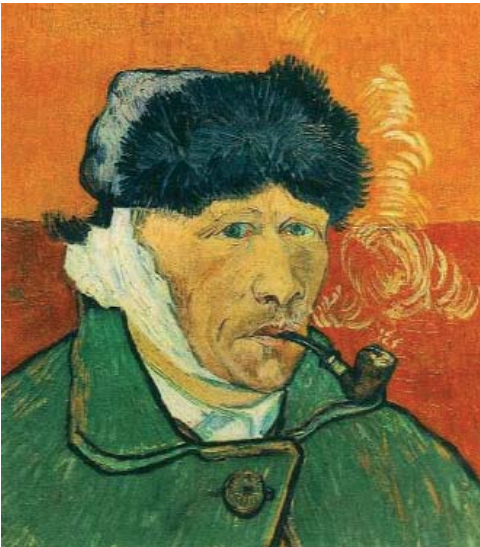
RESİMLE YAŞAMAK

Van Gogh için resim yapmakla yaşamak aynı anlama gelir. Haftanın dört günü yemek yer, üç günü aç kalarak boyalar ve tuvaler için para biriktirir. Sonradan milyon dolarlara satılan tabloları, aç kalmamak adına birkaç günlük yemek karşılığı olarak verir. Çoğu zamanda tablolarını resimden anlayan dostlarına armağan eder. Tabloları o zamanın insanlarınca doğru bir şekilde anlaşılıp değerlendirilemez. Onun tabloları genelde yadırganır, tuhaf görülür. Örneğin yıldızların üstüne çıkan ağaçlar garipsenir, gerçekle bağdaştırılamaz. Oysa hep yukarı doğru yükselen ağaçlar, yeryüzünün yıldızlara uzanma tutkusudur. Dünyadaki ağaçlar bunu başaramasa da, Van Gogh tablolarında ağaçlara bunu yaptırabilir, Soy bir sanatçı olarak yeryüzünün gökyüzüne özlemine resimlerinde gerçekleştirebilir.

Onun gerçek değerini bilen kardeşi elinden geldiğince Van Gogh'u destekler. Yine bir gün tablolarından birini satın almak üzere bir müşteri gönderir. Tablolarından birini satın alacak biri geldi diye Van Gogh çok mutludur. Adam atölyeye girer, bir sürü tablodan rasgele birini seçer ve parasını öder. Bu özensiz tutum Van Gogh'un onuruna dokunur. Ve adama hiç unutamayacağı bir uyarıda bulunur: "Aldığımız tablonun sizce ne anlamı var? Öyle gelişigüzel seçtiniz ki tabloya alıcı gözle bakmadınız bile. Sizin kardeşim tarafından bana yardım olsun diye gönderildiğinizi sanıyorum. Lütfen tabloyu yerine koyun ve paranızı alın. Benim görmesini bilmeyen birine satacak tablom yok. Kardeşime de söyleyin böyle resme duyarsız birini bir daha bana göndermesin."

Bir sanatçı için paradan daha önemli olan yaptığı eserlerin beğenilmesi, resimle verilen mesajın anlaşılmasıdır. Van Gogh gibi bir dâhinin, yaşadığı sürece eserlerinin değerinin bilinmemesi, beğenilmemesi bir yana, çirkin olduğundan kendisi de hiç sevilmez. Onu seven, beğenen hiçbir kadın olmamıştır. Sevilmeye, beğenilmeye öylesine ve ölesiye hasrettir. Bir keresinde bir fahişe "Senden çok hoşlanıyorum" deyince duyduğuna inanamaz şaşırır kalır ve kekeleyerek sorar "Sahiden benden hoşlanıyor musun?" Kadın da afallamış halde "Kulaklarını beğeniyorum, kulakların çok güzel" der. Van Gogh derhal evine koşar kulağının birini keser sonra onu güzelce paketler ve bir koşu fahişeye dönerek kesilmiş kulağını ona armağan eder. O arada kulağından kan akmaktadır. "Sen ne yaptın?" der kadın. İnsanlığa bunca güzel eserler sunan buna karşılık kendisinden en küçük bir

sevgi sözcüğü esirgenen dâhi sanatçı insanın içini burkan bir bildiride bulunur:

"Bu güne dek kimse benim bir yerimi beğenmedi. Yoksul ve yalnız bir insanım. Sana bir şekilde teşekkür borçluyum. Bunu nasıl ödeyebilirdim? Kulaklarımı beğendin; ben de sana kulağımın birini hediye ettim. Eğer gözlerimi beğenseydin birini çıkarır sana verirdim. Bütünüyle beni beğenseydin, senin için ölürdüm."

Gogh, bunları söylerken ilk kez mutlu mutlu gülümsemektedir. En azından bir yerini beğenen biri vardır artık.

Van Gogh, yapmak istediği her şeyin resmini yaptıktan, öylece insanlığa yüklü bir miras bıraktıktan sonra, yaşamına bir akıl hastanesinde kendi isteği ile son verir. Buna ilişkin olarak kardeşine yazdığı bir mektupta şunları yazar : "Benim işim bitti. Harika bir hayat sürdürdüm, yaşamak istediğim şekilde. Resmini yapmak istediğim her şeyi resimledim. Bugün yaptığım son tablom. Ve bu hayattan bilinmeyene yok olup gidiyorum, o her neyse. Çünkü bu hayat benim için artık herhangi bir şey içermiyor."

O'nun yaşamı resim, resim ise yaşamıydı. Biri bitince diğeri de son bulur. Van Gogh'un intiharında, onu yalnızlığa mahkûm ederek, ondan her türlü ilgi, övgü ve sevgiyi esirgeyen çevrenin de payı yok mu?!

BAŞARI PUTU

Çağımızda başarı neredeyse tanrılaştırılmış, başarı putuna tapanlar giderek artmıştır. İşte onlardan biri Osho'ya sorar. "Her zaman dünyaca ünlü, zengin ve başarılı bir adam olmanın hayalini kurmuşumdur. Bu arzumu yerine getirmek için bana yardımcı olabilir misiniz?" Osho'nun yanıtı çok düşündürücüdür. "Hayır ve asla. Çünkü senin bu arzun bir intihar girişimidir. Sana intihar etmen için yardımcı olamam. Daha iyi bir şair olma konusunda sana yol gösterebilirim. İçsel gelişimin için destek verebilirim. Daha iyi bir ressam olman için sana yardım edebilirim. Bunun sonucunda para gelebilir de gelmeyebilir de. Yaratıcılığın ünle, başarı ve parayla hiç ilgisi yoktur. Sen resim yaparken, resim yapmanın içinde kaybolabilirsen, kendini ve her şeyi unutabilirsen, gerçek mutluluk işte budur. Bunlar sevgi ve meditasyon dolu Tanrısal anlardır.

TRAJİK BİR YAŞAM

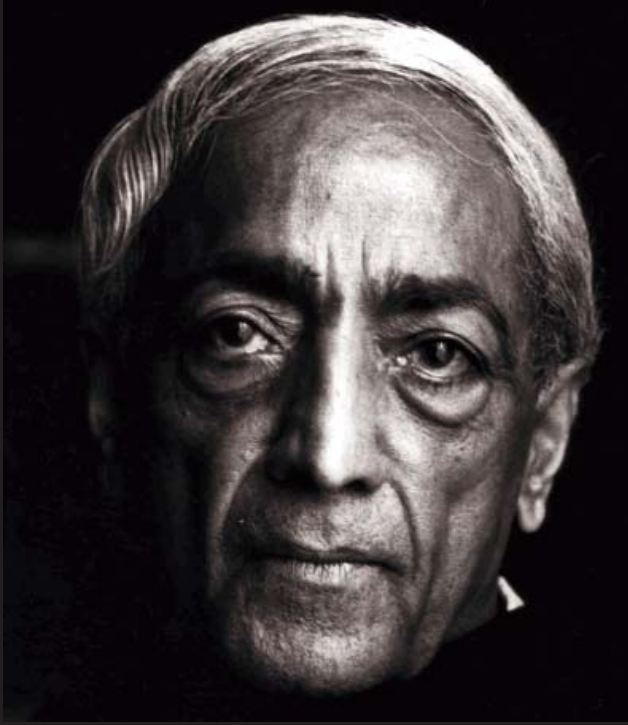
İngiliz yazarı Somerset Maugham ünlü, çok zengin ve başarılı bir yazardır. "Şeytanın Kurbanları" başta olmak üzere birçok kitabı dünyanın en çok satan kitaplar listesine girmiştir. Yeğeni Robin Maugham onunla konuşmalarını bir kitap haline getirir. 91 yaşında iken, yeğeni ile konuşmasında şunu söylüyor : "Çok kısa süre sonra ölmüş olacağım ve bu fikir hiç hoşuma gitmiyor. Yaşlı biriyim ölüm hemen önümde duruyor ve beni kaygılandırıyor."

Akdeniz kıyısında 600.000 Sterlin değerinde cennet gibi bahçesi olan muhteşem bir villada oturmaktadır. 11 tane kişisel hizmetlisi vardır. Buna karşılık yeğeninin "Hayatının en mutlu anı hangisidir?" sorusuna "Mutlu olduğum tek bir an düşünmüyorum." diye cevap veriyor. Ve bir de şunu söylüyor: "Biliyorsun öldüğümde benden her şeyi alacaklar; tüm ağaçları, bütün evi, anti-ka mobilyaları... Beraberimde tek bir masayı bile götüremeyeceğim."

Çok üzgündür ve elleri ve sesi titremektedir. Sonra da şu itirafta bulunur: "Tüm yaşamım bir başarısızlıktan ibaret ve artık bunu değiştirmek için vakit çok geç."

İşte trajik bir başarı öyküsü. İsa "Şayet bir insan bütün dünyayı elde eder de ruhunu kaybederse, bunun kârı ne olacaktır?" Somerset Maugham'ın durumu tam da budur !..

Jiddu Krishnamurti

Özgürlük ve Sevgi Arasındaki İlişkiler Üzerine Konuşmalar

Özetleyen: Nihal Gürsoy

Geçen sayımızda, hayatı ve eserleri hakkında genel anlamda bilgi sahibi olduğumuz Juddi Krishnamurti'nin yaşamı, sevgiye dönüştürmek üzerine yaptığı konuşmalardan yararlanarak, kendi sözleriyle de ifade ettiği gibi, Günlük yaşamımızı tek bir sorun olmadan sürdürebilme olasılıklarından konuşacağız.

"Krishnamurti, beni derinden etkilemiş ve özgürlüğüme koyduğum sınırları yıkmama yardım etmiştir."

Deepak Chopra

"Krishnamurti'nin konuşmasını dinlemek Buda'nın söylevini dinlemek gibiydi. O denli güçlü, o denli içten gelen bir otorite."

Aldous Huxley

"Krishnamurti'nin dili yalın, aydınlatıcı ve esinleyici... Günlük yaşamı, bir engelli yarış veya fare kapanı olmaktan çıkarıp zevkli bir arayışa döndürüyor."

Henry Miller

"Krishnamurti, çağımızın en büyük düşünürlerinden ve ruhsal öğretmenlerindedir."

Dalai Lama.

1. Sevgi Erdemin Özüdür:

Sevgiyi bildiğiniz zaman, benlik yoktur. Sadece sevgi ve sevgiden kaynaklanan eylemler vardır. Sevgi çok büyük bir özgürlük demektir. (Her isteğinizi yapmak anlamında değil). Varoluş sorunu, korku, hırs, kıskançlık,

umutsuzluk, umut, güç, otorite... v.s gibi kavramlar anlaşılıp çözüldükçe özgürlük, beraberinde sevgiyle gelir. Kendinize dönük isteklerle dolu iken gerçek sevgiye yer açamazsınız, öncelikleriniz vardır ve onlar sizi bağlar. Sevginiz yoksa, ne yaparsanız yapın, Tanrı'nın peşinden ayrılmayın, tüm sosyal etkinliklere katılın, yoksulluğu gidermeye, politikaları düzeltmeye çalışın, kitap yazın, şiir yazın, bir şeyleri değiştiremezsiniz. Çünkü sevgiden uzak düşünce ve eylemler çözüm getirmekten çok kargaşa ve çatışmaya neden olurlar. Çözüm, bütünü sevgiyle kucaklamaktan ve kabullenmekten kaynaklanır. Yandaşlık, tarafgirlik, kendi fikirlerinize öncelik tanımak, otoriteyi kaybetmemek adına politik davranmak, dinlememek, anlamaya değil anlatmaya ve kendinizi farklı - başka bir yere koymaya yönelik davranışlarda bulunmak, bütün içinde eriyemediğinizin açık göstergesi olup, benlikten beslenirler. Sorunlara sevgi ve çözüm odaklı değil, benlik odaklı olarak yaklaştığınızda giderek artacaklar ve katlanacaklardır. Benlik, her zaman başka bir bene hakim, egemen otorite olma doğasında olduğundan ayrılık tohumudur. Siz, ayrılık tohumları atarak sevgi üretemezsiniz. Ayrıca, kendinizle dolu olarak baktığınız için görüşünüz kısıtlı ve sevgisizdir. Böyle bir görüş gerçeği apaçık görmekten uzaktır. Oysa sevgi ile yaptığınız işlerde risk yoktur, çatışma yoktur. Sevgi dolu bir insan kendinden ve tutkularından kurtulmuş olduğundan karşısındaki insanın ve

diğerlerinin iyiliği için gerekeni net olarak görüp, uygulamaya koyabilir. O halde sevgi erdemini özüdür.

2. Sevgi Beklentisizdir:

Karşılığında bir şey beklemeden, kendin için bir şey istemediğin, ödüllendirilmeyi ummadığın, korku veya menfaatlerin gereği yanında olmadığı, seni kırdığında incinmediğin, sana geri dönüp dönmeyeceğini hesap etmeden elinde olanı paylaştığın zaman, yani kendine yönelik olmadığı, kendi benliğinden özgür olduğun, hiçbir amaç gütmendiğinde gerçek sevgi yeşerebilir. Aksi halde, bir ücret bir karşılık bekliyorsun demektir. Bu sevgi olamaz, herhangi bir alışverişten farkı yoktur. Bu alışverişte sevginin doğasında olan saflık, temizlik ve dürüstlük bulunmaz. Aksine, yalan, aldatma, kullanma vardır. Hem kendinize, hem de diğerine karşı samimi olamazsınız. Bu durumda ne özgür ne de sevgi dolu olamazsınız.

3. Sevgi Cömerttir:

Sevgi tüm taleplerden arınmış olduğu için doğası gereği zengindir. Kendini tatmin etmek, beklentilerin karşılığını almak peşinde değildir. Seven bir insan, kurallar-şartlar-sınırlamalar koymadan, esirgmeden verebilir. Huzur, coşku, teşekkür doludur. Kendisiyle ve her şeyle barışıktır, güven içindedir. Çünkü nefisini yenmiş, insan olmanın amacını gerçekleştirmiş durumdadır. O nedenle ihtiyaç ve yoksunluk duygu-

larıyla dolu değildir. Yaşama güvenir ve sever. Doğal olarak günün her dakikasında yaşanan her şeye elde ettiklerini sunmak ister. Varoluş sürecinin ve amacının farkına varan ve onu anlayan insanın varoluşla bütünleşmesinin ifadesidir cömertlik. Cömertlik olmadığına doyunluk, doluluk ve sevgiden söz edilemez.

4. Korkular, Gerçek Sevgiye Engeldir:

Korku, var olanı kabul edememek, yaşamın her anından emin olmayı sürekli emniyette olmayı istemekle ilgilidir. Böyle bir durum yaşamın doğasına aykırıdır. Yaşam, sürekli devinim ve değişim halinde akar, insan bu akışın içinde var olanı algılar. Var olanı algıladığımızda ise o vardır, kabul etmemek diye bir şey yoktur. İnsanın her şeyi kontrolü altında tutma isteği, baş edememekten, korkudan kaynaklanır ve aslen imkânsızdır. Nesnelere, insanlara, fikirlere bağımlı olmak, sahiplenme ve egemen olma isteği, korkuyu besler. Bağımlı olmak; bilmezlikten, kendi gücünü tanıtmaktan, içteki yoksulluk ve sevgisizlikten kaynaklanır. Sahiplenip, egemen olma arzusu ise; kıskançlık ve yitirme korkusunu doğurur. Bütün bunlar, beraberinde çatışma ve kargaşayı getirir.

Genellikle birisini sevdiğinizi söylediğiniz zaman kıskançlık, yitirme korkusu, sahip olma arzusu, otorite kurma isteği beraberinde geliyor ve

tüm bunlara sevgi diyoruz. Korkusuz, baskısız sevgi bilmiyoruz. Yanıltıcı ve bunaltıcı bu duygular içindeyken kargaşa ve çalkantıyla dolu oluyoruz. Oysa sevgi sükûnet ve huzur ile beslenir. Dumanın bu kadar bol olduğu yerde, has alevden söz edilebilir mi?

Korkuları çok olan insanlar, sürekli kendileriyle doludurlar. Enerjilerini sadece geleceklerine, yaşantılarına ait kuruntularına dair kuramlar, kurnazlıklar üreterek sarf etmekte, böylelikle en doğru şekilde hareket ettiklerine inanmaktadırlar. Kendisini ne kadar yorduğunun, abartılı ve negatif düşüncelerle hayatını kararttığının farkında bile değildir. Ayrıca korkular akıl ve kalp arasındaki alışverişte belirsizliğe neden olurlar. Bu nedenle korkuları olan insanların anlayışları ve gerçeği kavrayışları çoğu zaman eksiktir. Korku, akıllarının ve gönüllerinin önünde bir sis tabakası oluşturduğundan net kavrayamazlar. Benlik tüm korkuların köküdür. Oysa yaşam, yaşamak, deneyim bolluğu, akıl ve gönül doygunluğu ve terk etmek demektir. Korkular, yaşama koşulsuzca karışmamıza ve sevmemize engel olurlar, önümüzde barikat gibi dururlar. Korkunun perdesini yırtmadan ne özgür olabilir, ne yaşayabilir ne de sevebiliriz.

5. Sevgisiz İffetli Olamazsınız:

İçinde cinsel ilişki, sevgi, arkadaşlık, paylaşma olan evliliği düşünürken

ilkönce sevgi kavranmalı. Kuşkusuz sevgi saf ve temiz; sevgisiz iffetli olmazsınız, kadın veya erkek olarak cinsellikten uzak durabilirsiniz ama sevgi olmadığı zaman bu, iffetli saf olmak demek değildir. Saf ve temiz olmak idealine sahipseniz, yani iffetli biri haline gelmek istiyorsanız, bunun içinde sevgi yoktur. Çünkü gerçekliği bulmanıza yarayacağını sandığınızı soylu ve saygın olma arzusu, sevgiden yoksundur. Şüphesiz, hovardalık saf ve temiz değildir. Ancak bozulma ve ıstırap getirir. İffetli olma ideali peşinde koşmak da öyledir. Her ikisi de sevgiyi dışarıda bırakırlar. Her ikisi de bir şey haline gelmeyi, bir şeye düşkünlüğü ifade ederler. Dolayısıyla siz önemlisinizdir, sizin önem kazandığınız yerde sevgi yoktur.

Sevgi olmadan ilişki kuran, evlenen insanlar da kendilerini sürekli birbirlerine göre ayarlarlar. İçinde buldukları durumu korumak ve sürdürmek adına çeşitli politikalar üretirler. Kalplerinde sevgi olmadığı için karşılıklı haklardan ve görevlerden söz ederler. Beklediklerini elde edemezlerse çatışmalar başlar. Evlilikte sevgisizlik iki insan arasındaki savaşın kaynağıdır ve her iki taraf için de birbirini karşılıklı olarak kullanma söz konusudur.

Birisini gerçekten sevdiğinizde kaynaşma, anlaşma ve bütünleşme vardır, samimi ve içten olursunuz. Paylaşmanın doğası doğrudan yaşanır. Kendiliğinden oluşan bir özen, dikkat

ve farkındalık başlar ve ilişki sorunların değil yaşamın kaynağı olur.

Tanrıya ulaşmak için cinsellikten sakınanlar da iffetli değildirler. Çünkü bir sonuç veya kazanç arıyorlardır. Cinselliğin yerine sonucu, amacı koyarlar. Bu korku demek. Kalpleri sevgiden yoksun, saflık yok; ancak saf bir kalp gerçekliği bulabilir. Baskı altında, disiplinli bir kalp sevgi nedir bilemez. Kendini düşünmekten, kendisini tümüyle özgür bırakamaz. Bedenin ve ihtiyaçların küçümsenmesi anlayış ve olgunluk işareti olabilir mi? Kendinize işkence etmekle, kendinizle çatışıp bastırmakla nasıl barış içinde olabilirsiniz? Sevgi, "ben" içermeyen bir haldir; sevgi kınamayan, doğru veya yanlış, bu iyi veya şu kötü demeyen bir haldir.

6. Sevgi Özgür Akıl İle Gerçekleşebilir:

Aklımız, ön yargılarımızdan, şartlanmalarımızdan, içinde bulunduğumuz toplumun kuralları, dünyadaki değer yargıları şekil ve biçim gibi kalıplardan temizlenmedikçe tam anlamıyla özgür olamayız. Başkalarının sebep ve sonuçlarıyla, tepkileriyle hareket ederiz. Bir yere, bir fikre ait olan akıl, öncelikle kendi doğasının dışında davranırız. Koşullanmış olarak düşünen, düşüncesini sınırlar. Sınırlı düşüncelerle nereye varılabilir? Hakikat gerçek Tanrı, (İnsanın yarattığı Tanrı değil) bozulmuş, küçük, sığ,

dar ve sınırlı bir akıl istemez. Öyle isteseydi aklımızı özgür bırakmazdı. Tanrı'nın ve sevginin anlaşılması, takdir edilebilmesi için sağlıklı ve zengin bir akla gereksinim vardır. Kendi rahatımız için oluşturduğumuz tanrılar donuklaştırılmış akli kabul ederler. Sistemler, yöntemler ve öğretmenler sizi kısıktırak yakalamış ve aklınızın gücünü elinizden almıştır. Akli eğitmenin sonucu, içinde bulunduğumuz topluma ve yaşayış biçimlerine uyarlanmak değildir bu çok fazla bölünmeye ve kargaşaya neden olur. Akli eğitmenin sonucu, akıl ve duyguların birliği olmalıdır. O zaman zekâ oluşur. Akıl, duygudan bağımsız davranan düşüncedir. Akli kullanarak bir yere kadar idrak sahibi olabilirsiniz ama zekâ sahibi olamazsınız. Çünkü zekânın özünde muhakeme kadar hissetmek de vardır. Gerçek bir zekâda her iki nitelikte eşit yoğunlukta ve uyum içindedir. Yalnızca düşüncenizin ve duygunuzun olduğu anın yoğun olarak farkında olursanız, gerçeğin ortaya çıktığını görebilirsiniz. İşte o zaman bir sabah çiçeğinin açması gibi zeka uyanır; eylem yaratma ve algılama başlar. Hakiki Tanrı, kalbi dolu, zengin ve yoğun hislere açık, ağacın güzelliğini, çocuğun gülümseyişini ve yiyecek bulamamış bir kadının keskin acısını görebilen eksiksiz ve bütün insan ister. Duyarlı olmalısınız; bu gelip geçici bir heyecan, yalnızca belirli bir yönde yoğun hissetmek değil, bu sinir uçlarımızla, gözlerinizle, bedeninizle, kulaklarınızla sesinizle duyarlı

olmak demektir. Her an duyarlı olabilmelisiniz. Bu denli duyarlı olmadıkça zekâ olamaz. Zekâ duyarlılık ve gözlemler gelir. Tüm yaşama sırf akıl yerine, zeka ile yaklaşmadıkça dünyanın hiç bir sistemi insanı bir lokma ekmek için verdiği bu kesintisiz mücadeleden kurtaramayacak.

7. Sevgi İnsanın Dinidir:

Din, iyilik ve sevgi halinde olma hissidir. Bir nehir gibi yaşayan ve ebediyen hareket eden sevginin kendisidir. Bu halde iken bir an gelir ki artık arayış kalmamıştır. Arayışın sonu, bambaşka bir şeyin başlangıcıdır. Tanrı'yı, doğruluğu tam anlamıyla anlamış olarak iyi olmanın hissini aramak, iyiliği alçakgönüllülüğü geliştirmek değil, aklın buluş ve oyunlarının ötesinde bir şeyi bulmak, o şeyi hissetmek, onunla yaşamak, onunla olmak işte gerçek din budur. Ama bunu ancak kendiniz için kazdığınız havuzdan çıkıp yaşam nehrine atladığınız zaman yapabilirsiniz. O durumda yaşam inanılmaz biçimde size bakar, sizi gözetir, çünkü sizin açınızdan kendini gözetme diye bir şey yoktur. Yaşam nereye giderse sizi de götürür çünkü siz onun bir parçası olursunuz. O zaman güvence sorunu, insanların dediği veya demediği sorunu kalmamıştır. Yaşam tüm varlığıyla kucaklar sizi. Akıl ilişkilerinin içeriğini anladığı (mal ve insanlarla ilişki) ve yağmurun yaprağın üzerindeki tozu, kiri yıkadığı gibi her şeyle doğru

ilişkiyi oturttuğu zaman temizlenebilir. Dünya işlerine ve nesnelere karşı (yiyecek, giysi, barınak, para, mevkii) aklımız ve duygularımız karışıkça gerçekliği nasıl bulabiliriz? Gerçekliği ancak uydurabiliriz? Akıl ve duygular çatışmadan uyum içinde olduklarında artık özgürleşiriz. Kendimizden kurtulmuş, yansıtılardan arınmış, sükûnet ve huzur içinde olduğumuzda, ancak o zaman ebedi ve zaman ötesi olanı gerçekten algılayabiliriz. Gerçeklik bilinmeyendir ve bilinen ise gerçek değildir.

8. Gerçek ve Sevgi Tevazuda Var Olabilir:

Demek ki "Bilmiyorum" diyebilen bir insan herhangi bir şeyi keşfedebilecek durumdaki insandır. Ama "Biliyorum" diyen kişi ise, insan deneyimlerinin tüm çeşitlerini araştırmış, zihni veri ve ansiklopedik bilgi yüklü kişi, biriktirmediği, bilmediği bir şeyi yaşayabilir mi? Çok zorlanacağı kesin. Eğer kişi, o "Bilmiyorum" deme durumuna gerçekten gelebilirse bu olağanüstü bir tevazu göstergesidir. Bir izlenim bırakmak için söylenmiş bir söz değildir. Bunda bilgi küstahlığı yoktur. Gerçekten "Bilmiyorum" diyebilirsiniz, ki, bunu çok az kişi söylebilir O hal içinde tüm korkular sona erer, çünkü tanıma duygusu, belleği kurcalama eğilimi sona ermiştir. Bilinen alanında soruşturma yoktur. Tüm koşullanma sona ermiştir. Benlik bilgisi aracılığıyla kalıcı bir şey arayış-

şındayız, zaman açısından kalıcı var olmayı sürdürecektir bir şeylerin arayışı içindeyiz. Ama gerçekten kutsal olan şey, zaman içinde ölçülemez, bilinenin alanında bulunamaz.

Zihin elde ettiği tüm bilgiyi bir kenara koyduğunda, tam anlamıyla tek başına olduğu, bilinen devinimlerinin sona erdiği zaman, ancak o zaman müthiş bir devrim, köklü bir değişim sözkonusudur. Zihin ancak dünden tam anlamıyla özgür olduğu ve şimdiki gelecek için kullanmadığı zaman sonsuz olanı yakalayabilir. Dolayısıyla, Tanrı'yı veya gerçeği keşfetmek için, ki ben böyle bir şeyin var olduğunu, onu algıladığımı söylüyorum. Zihnin kendini korumak ve güvence altına almak için asırlar boyu yarattığı tüm engellerden kurtulması gerekir. Sırf beyin gücü değil müthiş çapta bir zekâya ihtiyaç vardır. Bana göre zekâ zihnin ve kalbin tam uyumudur. O zaman, kimseye danışmadan o gerçekliğin ne olduğunu kendiniz bulacaksınız.

9. Sevgi Eylemdir:

Varoluşumuz, kesintisiz bir güç arayışı. Bugünün dünyasında hükümetler, askeri güçler, manastırlar, mezhepler, dinler, kuruluşlar, örgütler, insanlar, kendimizi bir yerler adına, bir şeye ait, korunaklı ve güvende hissetmek için organize oluyoruz ve çatışmanın doğallığını kabul ediyoruz. Sevgi adına, yaşam adına fikirler üretiyor, sorunlara neden oluyoruz. Bu nedenle

dünyada daha çok kargaşa çıkarıyor, daha güvensiz toplumlar yaratıyoruz. Bürokrasiyi güçlendiriyor, hükümetleri daha totaliter hale getiriyoruz. Biz: "Belirsiz ve tehlikede olmamak için böyle davranmak gerekir onlara boyun eğmek durumundayız" şeklinde düşünüyoruz. Sürekli geçmişte tekrar ediyoruz, çünkü sevmeyi bilmiyoruz. Sevgiyi yaşamın en belirsiz ve tehlikeli unsuru olarak görüyoruz. "Sevgi bizi korunaksız bırakabilir, oysa organize olmalı, organizasyon içinde yaşamalıyız" diyoruz. Çünkü organizasyonların dünyaya barış ve güven getireceğine inanıyoruz.

Organizasyonlar, korku ve güvence odaklı çalışarak düze ve barışı sağlamazlar. Sadece fikir üretirler. Yalnızca sevgi, iyi niyet, merhamet ve şefkat eylem olarak uygulandığında düzen ve barış getirebilir. Şimdi ve sonsuza kadar. Tüm toplumların biçimsel ve örgütlü yapılarını temelinden kavramış olarak sevgi esasına uygun eylemler organize edilip uygulandığında insanlar ve insanlık gerçek bir dönüşümü gerçekleştirebilirler. Süregelen şey asla kendini yenileyemez ve farklılık yaratamaz. O nedenle dünyada nasıl sorunsuz yaşayabileceğimizi düşünmek, fikirler üretmek yerine sevgiyi eylem olarak ortaya koymak, ilişkimizde yaşamak gerekmektedir.

Demek ki sevgi toplumun tüm yapısını ve sürecini anlayıp ondan kurtulmasını bilen insanın karakteri olabilir.

Hayattan Ne Öğrendim?

Can DüNDAR

Sonsuz bir karanlığın içinden doğdum.
Işığı gördüm, korktum.
Ağladım.

Zamanla ışıқта yaşamayı öğrendim.
Karanlığı gördüm, korktum.
Gün geldi sonsuz karanlığa uğurladım sevdiklerimi...
Ağladım.

Yaşamayı öğrendim.
Doğumun, hayatın bitmeye başladığı an olduğunu;
aradaki bölümün, ölümden çalınan zamanlar olduğunu
öğrendim.

Zamanı öğrendim.
Yarıştım onunla...
Zamanla yarışılmayacağını,
zamanla barışılacağını, zamanla öğrendim...

İnsanı öğrendim.
Sonra insanların içinde iyiler ve kötüler olduğunu...
Sonra da her insanın içinde
iyilik ve kötülük bulunduğunu öğrendim.

Sevmeyi öğrendim.
Sonra güvenmeyi...
Sonra da güvenin sevgiden daha kalıcı olduğunu,
sevginin güvenin sağlam zemini üzerine kurulduğunu
öğrendim.

İnsan tenini öğrendim.
Sonra tenin altında bir ruh bulunduğunu...
Sonra da ruhun aslında tenin üstünde olduğunu öğrendim.

Evreni öğrendim.
Sonra evreni aydınlatmanın yollarını öğrendim.
Sonunda evreni aydınlatabilmek için önce çevreni aydınlatabilmek
Gerektiğini öğrendim.

Ekmeği öğrendim.
Sonra barış için ekmeğin bolca üretilmesi gerektiğini.
Sonra da ekmeği hakça üleşmenin, bolca üretmek kadar
önemli olduğunu öğrendim.

Okumayı öğrendim.
Kendime yazıyı öğrettim sonra...
Ve bir süre sonra yazı, kendimi öğretti bana...
Gitmeyi öğrendim.
Sonra dayanamayıp dönmeyi...
Daha da sonra kendime rağmen gitmeyi...

Dünyaya tek başına meydan okumayı öğrendim genç yasta...
Sonra kalabalıklarla birlikte yürümek gerektiği fikrine vardım.
Sonra da asil yürüyüşün kalabalıklara karşı olması gerektiğine vardım.

Düşünmeyi öğrendim.
Sonra kalıplar içinde düşünmeyi öğrendim.
Sonra sağlıklı düşünmenin kalıpları yıkarak düşünmek
olduğunu öğrendim.

Namusun önemini öğrendim evde...
Sonra yoksundan namus beklemenin namussuzluk olduğunu;
gerçek namusun, günah elinin altındayken, günaha el
sürmemek olduğunu öğrendim.

Gerçeği öğrendim bir gün...
Ve gerçeğin acı olduğunu...
Sonra dozunda acının, yemeğe olduğu kadar hayata da
"lezzet" kattığını öğrendim.

Her canlının ölümü tadacağını,
ama sadece bazılarının hayatı tadacağını öğrendim.

Ahlâk - III

Ahlâk Konusunda Aykırı Düşünceler

Yalçın Kaya

Karl Marx, F. Engels gibi diyalektik tarihsel materyalist filozofların ahlâk konusuna yaklaşımları oldukça farklıdır. Onlara göre gerek bireysel gerek toplumsal ahlâk, gerekse ahlâkbilim, tarihsel bir üründür ve toplumun ekonomik altyapısınca belirlenmiştir. Ahlâkbilim, toplumla birlikte oluşmuştur, kuralları hukuk kurallarından farklı olarak yasalarla değil, toplumsal tepkilerle belirlenmiştir. Ahlâk kuralları ve onların doğurduğu yükümlülükler, üretim ilişkileriyle belirlenerek evrimleşmiş, üretim ilişkilerindeki değişimlerle birlikte değişmiştir. Kurallar, köleci toplumda sınıfların ortaya çıkmasıyla sınıfsal bir nitelik kazanmış ve sınıflarla birlikte bölünmüştür.

Marx'a göre köleci, feodal, burjuva toplumlarında sömürenlerin ahlâkibilimi ile sömürülenlerin ahlâkibilimi birbirinden farklıdır, her biri kendi alanında sınıfsal özlemleri dile getirmektedir. Örneğin burjuva toplumunda burjuva ahlâkibilimi özel mülkiyeti ve sömürüyü savunur. Dinsel ahlâkibilim de ona el altından yardım eder, eşitsizliklerin bir Tanrı istenci sonucu oluştuğu, bu dünyada eza-cefa çekenlerin, haksızlığa uğrayanların öbür dünyada rahata kavuşacağını müjdeler. Üstelik "beş parmağın beşi de bir olur mu?" söylemiyle savlarını pekiştirir. Katlanma, sabır, alinyazısına uyma gibi söylemlerle sömürü düzeninin sürgit devam etmesini sağlar.

Marx'a göre emekçi sınıfın ahlâk bilimi ise kendi özlem ve ülkülerini savunur, özgürlüğü, yürekliliği, dürüstlüğü, kardeşçe yardımlaşarak insanca yaşamayı öğütler. Marx ve Engels, Alman İdeolojisi adlı yapıtlarında şöyle derler:

"Biz toplumcular ne bencilliği özveriye ne de özveriyi bencillığe karşı çıkarırız. Bu çelişkiyi ne gözü yaşlı duygusal biçimde ve ne de tumturaklı ideolojik biçimde dile getiririz. Tersine, çelişkiyi doğuran özdeksel temeli gözler önüne sereriz, böylelikle çelişki de yok olur gider. Biz toplumcular her fırsatta Ermiş Max (Max Stirner'i amaçlıyorlar) gibi ahlâkibilim dersi vermeyiz; insanlara "birbirinizi seviniz, bencil olmayın" falan gibi ahlâksal

çağrılarda bulunmayız. Tersine, özveri gibi bencilliğin de belirli durumlarda bireylerin kendilerini öne sürmelerinin zorunlu bir biçimi olduğunu çok iyi biliriz. Ahlâk yasası denilen "ahlâksal davranışları yönlendirmek için her zaman ve her yerde geçerli olan yasa" tanımını idealist felsefelerin bir ürünüdür, tarihsellik ve sınıfsallıktan uzak olduğu için de bilimdir." "

Düşünce tarihinde, ahlâk-ahlâkibilim konusunda olumsuz düşünceler taşıyan filozoflara da rastlanır. Örneğin Nietzsche şöyle diyordu:

"... Ahlâksal sınırlamalar, güçlülerin güçsüzler üzerinde kurduğu doğal egemenliğe engel olmak için dinler tarafından geliştirilmiş araçlardan başka şeyler değildirler. Üstelik ahlâksal sınırlamalar, kıskançlık ve aptalca bir uyum arzusundan başka bir şeye yol açmazlar."

Günümüz düşünürleri arasında da ahlâk konusuna olumsuz yaklaşanlar vardır. Örneğin Amerika'nın önde gelen siyaset felsefecilerinden Mac Iver şöyle diyor:

"Bilim adamlarının etik adını verdikleri konu, felsefe haritasında çorak bir alandır. Bu konuda binlerce kitap yazılmıştır, kimi uzmanlar için, kimi sıradan halk için, kimi tartışma açan, kimi uyarıda bulunan kitaplar. Bunların çoğu boştur ve hemen hemen tümü değersizdir. Bazıları hazzın iyi

olduğunu ileri sürer; bazıları da mutluluk gibi belirsiz ve daha çekici bir kavramı tercih eder; daha başkaları ise bu tür ilkeleri reddederek aynı derecede belirsiz olan kendini gerçekleştirme gibi amaçlardan söz eder. Diğerleri kalkar, iyiliği bulmak için insanın kendini aşmasını ve "bütün"le birleşmesini önerir.

Hangi bütün Tanrı'nın hizmetine koşmayı yeğ tutar? Kimin Tanrı'sı Devlet'e hizmeti gerekli kılar? Kimdir bu hizmetleri belirleyen? Bu alanda çeşitli ermişlerin çeşitli sözlerini dinledikten sonra, insan, başka alanlarda olduğundan çok daha fazla konuya daldığı sıradaki kafa karışıklığını taşıyarak çıkıp gider."

Gerçekten de ahlâk konusunda, gelmiş geçmiş tüm öğretilere ve kuramlara eleştiri yönetenlerin haklı oldukları bazı durumlar da vardır. Örneğin kölelik kurumunun ahlâksal açıdan irdelenmesi bazı görüşlerimizi temelden sarsar. Ahlâk felsefesinin, evrensel geçerliliği olan kurallar aramasına karşın, sonuç olarak içinde bulunduğu koşulların getirdiği sınırlandırma ve yönlendirmeleri kolay kolay aşamadığının en belirgin örneği olarak insanlığın kölelik kurumu karşısında takındığı tavrı gösterebiliriz. Kölelik, hukuksal ve etkin olarak günümüzden yüz yıl öncesine kadar sürdü. Ne felsefi düşüncenin filizlendiği Antik Helenlerde, ne Hıristiyanlık'ta, ne Orta Çağ'da ne de İslâm

dininde ve diğer dinlerde bu kuruma karşı açıkça tavır alındı. Tam tersine, düşünce tarihinin köşe taşı filozofları köleliği doğal bir kurum olarak kabul etmişlerdi. İslâm dini de cariye ve köleliği yasaklamak yerine düzenlemeyi öngörmüştür. Hıristiyan din adamları başlangıçta taraftar kazanmak için köleleri umutlandıran sözler söylerken, Yeni Dünya'nın keşfinden sonra köleliği onaylayan tavırlar takınmışlardır.

Amerika Birleşik Devletlerinin bağımsızlık mücadelesinin başta gelen adlarından ve "Bağımsızlık Bildirgesi"nin hazırlayıcısı Thomas Jefferson, Senato'da özgürlük üzerine bir dolu söylev verirken çiftliğinde köleler çalıştırdı.

Köleliğe gerçek darbeyi vuran, neyin "iyi" neyin "kötü" olduğunu açıklamak için bir ömür boyu çalışan akıllı filozoflar değil; iyilik ve kötülük kavramından haberi bile olmayan aptal makineler olmuştur. Günümüzdeki ahlâk anlayışının en büyük ayıplarından biri olan kölelik kurumunun insan onuruna ne kadar aykırı olduğunu insanlığın farkına varması, tepki göstermesi için, peygamberlerin ve filozofların bilgeliklerini değil, çirkin sesler çıkararak çalışan buharlı makinelerin icadını beklemek gerekmiştir.

Önümüzdeki sayıda ahlâk kavramının kaynaklarının neler olduğunu araştıracağız.

Eski Gün Işığının Son Saatleri

Yazar: Thom Hartman Çeviren: Arın İnan

Dikkatli Gözlem

"Yemek yerken, caddede yürürken, ameliyathalar yaparken ve aile üyelerimle konuşurken daima kendimi gözlemlerim. Bunu sen de yapmalısın. Sonra da kendini başka şeyleri gözlemlerken gözlemlemelisin. İşte bunu yapmaya başladığında o dediğim yere yani o boşluğa yaklaşmış olursun. Gözlerim kapalı biçimde meditasyon yaparken ben o boşluğun içine girerim. Bu inanılmaz ve olağanüstü bir deneyimdir. Hayatımın son günlerine yaklaşırken oraya doğru giderek daha da çekildiğimi hissediyorum."

"Peki bu meditasyona yeni başlayan birisi o boşluğa nasıl yaklaşır?"

Omuzlarını hafifçe silken George, ağzına bir parça tofu (soya fasulyesinden yapılmış bir yiyecek) aldıktan sonra, hayatının en önemli eylemini gerçekleştiriyormuşçasına düşünceli biçimde çiğnemeye başladı. Sonra da şunları söyledi: "Herkes kendine en uygun olan aracı seçer. Dokunsal kişiler tespah kullanabilirler. İşitsel iseler mantraları tercih edebilirler veya kendilerini yakın hissettikleri kutsal bir

şahsiyetin ismini telaffuz edebilirler. Görsel özelliği ağır basan kişilere ise artık bu dünyada yaşamayan büyük bilgelerin, rehberlerin, azizlerin görüntülerini imgelemelerini salık veririm."

"Mum kullanmaya ne dersin peki?"

"Mum, görsel özelliği ağır basan birisi için işe yarayabilir. Burada önemli olan şey, kişinin kendisi için en uygun olan aracı (diğer bir deyişle kendisini en rahat hissettiren) seçmesidir. Herkese tek bir metodu önerenler, insanların arasındaki farklılıklara izin vermeyen kişilerdir. Birçok yol, birçok metod vardır.

"Peki bu yöntemleri sen nasıl kullanıyorsun?"

"Bazı öğretmenler bu yöntemleri kullanırken omurganızın daima dik bir pozisyonda durması gerektiğini öğütlerler. Ancak ben, bunu şu an yapamıyorum. Böyle bir pozisyonda sürekli oturduğumda karaciğer bölgesinde ağrı hissediyorum. Ayrıca benim yaşımdaki birisinde romatizma veya dik oturamamasına neden olabilecek başka arazlar da bulunabilir. Aslına bakacak olursan pozisyonların hiçbir önemi yok. Ben sırt üstü yatıyorum ve elimde hocamın elli yıl önce hediye etmiş olduğu tespihimi alıyorum. Bu duruş beni büyük bir konsantrasyona ve başka hiçbir müdahalenin bulunmadığı bir zihin ortamına götürüyor."

"Bunun daha önce anlattığın dikkatli gözlemden bir farkı var mı? Çünkü bu sanki tam tersiymiş yani özellikle

hiçbir şeye odaklanmadığın bir hali anlatıyor gibi?"

"Hayır. İlk öğrenmen gereken şey daima odaklanma ve konsantre olmadır. Bunu da tespih çekerek veya herhangi bir mantrayı seslendirerek veya bir görüntüyü imgeleyerek başarabilirsin. Böylece konsantre olmanın gücünü şimdiki ana taşırsın. Demek ki, ilk öğrenmen gereken şey, konsantre olmaktır."

"Peki ya boşluk diye tanımladığın o hal?"

"Ben konsantre olmayı öğrenmeye ilk başladığımda elimdeki tespih tanelerini hissetmeye, ağzımdan çıkan mantrayı işitmeye ve imgelediğim görüntüyle tümüyle hemhal olmaya çalışıyordum. Ama şimdi bunların da ötesine geçiyorum ve kendimi o boşluk dediğim hal içinde buluyorum. Bunu tam anlamıyla sana nasıl tarif edebileceğimi bilmiyorum. Tek söyleyebilecek şey, buranın harika ve çok güçlü bir alan olduğudur. Buranın gücünü bir kez hissettikten sonra onu ŞİMDİ'ye taşıyorum. Bu da beni güçlendiriyor." "Dünyayı yeniden kurmanın en iyi yolu işe önce kendinden yani içsel dünyandan başlamaktan geçer."

Evet ben de size arkadaşım George'un tarif ettiği meditasyon deneyimini salık veriyorum. İnsanların çoğu dünyayı deneyimlemeleri gerektiğine inanırlar. Bu kişiler gördüklerine ve işittiklerine inanırlar. Onlar için tattıkları ve kokladıkları önemlidir. Ama aslında çok az insan gerçekliği tam

anlamıyla deneyimler. Yalnızca beş duyularına göre karar verenler içsel diyaloglar kurarlar, yargırlarlar, değerlendirebilirler, mukayese ederler, ilgi ve yakınlık kurarlar. Böylece de bunun gerçeklik olduğuna hükmederler

Bu anlattıklarım size fazlaca soyut veya didaktik göründüyse, lütfen biraz durarak beyninizin içindeki sesi dinleyin. Bu paragrafı okuduktan sonra bir dakika durarak çevrenize bakın. Dikkatli biçimde gözlemleyin. Sonra da bunları gözlemleyen kendinizi gözlemleyin. Bunu kendinizle konuşmayın. Üç saniye boyunca hiçbir şey düşünmeden durabilirseniz eğer, bu, başlangıç seviyesindeki meditasyon öğrencilerinin çoğundan daha ileri seviyedeymiş anlama gelir. Eğer bu süreyi yani saf farkındalığın bulunduğu bu süreyi, bir veya iki dakikaya çıkarabilirseniz, oldukça ileri seviyeye çıkmışsınız demektir.

Demek ki bizler dışsal dünyayı algılarımızla tecrübe ediyor sonra da bunları içsel dünyamızdaki bilgilere dönüştürüyoruz. Bunu yaparken de gerçek dünyadan, yaşamın gerçek deneyiminden uzaklaşıyoruz.

GÜNLÜK HAYATIMIZI VE RİTÜELLERİMİZİ YENİDEN KEŞFETMEK

Eski kültürlerden günümüze gelen en önemli şeyler ritüellerdi, ama biz onları kaybettik. Aslında onları "kaybettik" demek de tam anlamıyla doğru bir sözcük değil, çünkü esasen biz onların içindeki kutsallığı kaybettik. Milyonlarca TV reklamı biz insanlara hayati-

mızın esas amacının daha iyi, daha yeni ve daha gelişmiş bir statüye yükselebilmek için tüketmekten geçtiğini söylüyor. Bu yönden bakınca günlük hayatımızı sadece sıradanlaştırmış olmuyor, aynı zamanda onu kirletmiş ve içindeki kutsallığı yok etmiş oluyoruz.

RİTÜELLER YOK OLMAZ, SADECE DEĞİŞİRLER

Farkında olalım ya da olmayalım hayatlarımız ritüellerle doludur. Örneğin her sabah kahve veya çay içmemiz, sabah haberlerini izlememiz, gazetemizi okumamız, işe gitmemiz, öğlen yemeğine çıkmamız, en sevdiğimiz TV programlarını izlememiz ve gece yatmak üzere yatağımızın yolunu tutmamız v.s... İnsanların çoğu için bunlar farkında olmadıkları ritüellerdir. Çünkü onları tam anlamıyla düşünmeden yaparlar. Bu eylemlerin onların hayatının büyük bir bölümünü kapladığının farkına varmazlar.

Bir Apaçi Kızılderili büyüğü bana, ateş yakmak için ormana ağaç dalları toplamaya gittiklerinde bunu nasıl bir ritüel halinde yaptıklarını anlatmıştı. Ağaç dallarına, ateşte yanmak isteyip istemediklerini tek tek soruyorlar, "hayır" cevabı aldıklarında onu hemen yerine koyuyorlardı. Bunu yaptıkları her şeyde uyguluyorlardı. Böylece bu eylemler vasıtasıyla o Büyük Ruh'la sürekli iletişim halinde oluyorlardı.

Biz, tüketim sunağında çok şeyimizi kaybettik. Tüketimin mutluluğa giden yol olduğu öğretildi bize. İki hafta önce Barnes & Nobles kitap evine hem bir

konuşma yapmak hem de kitaplarımı imzalamak üzere gittiğimde yanıma kırklı yaşlarında olan bir çift yaklaşmış ve şunları söylemişti: "Amerika'da yaşayan çoğu kişinin yazlık bir evi, bir teknesi olur ve bu kişiler her yıl gemi seyahatine çıkmayı zenginlik addederler. Bizim teknemiz ve yazlık evimiz ise şimdi 16 yaşında olan oğlumuz Billy. Çünkü "Dikkat özü hiperaktiflik rahatsızlığı" var. Okulda yapamadığı için onu evde eğitmeye çalışıyoruz. En son okula gittiğinde, orada bir kavgaya karıştı. Güvenlik görevlisine yumruk attı. Bu nedenle onu suçladılar. Avukata 3000 dolar ödeyerek, onu bu suçtan kurtarmak istedik. Şu anda çocuklar için açılmış olan bir psikiyatrik hastanede tedavi görüyor. Gördüğünüz gibi bir yazlık ev veya bir tekneden daha fazlasını harcamamız gerekiyor."

Çiftin sesinde hem kızgınlık hem de acı vardı. Çünkü çocukları onlardan toplumun kendilerine vaat ettiği şeyleri çalmıştı. Böylece mutluluk fırsatını da çaldırılmışlardı. Yıllarca deli gibi çalışmışlar, hedeflerine ulaşmak için çabalamışlardı ama oğulları yüzünden bunu kaybetmişlerdi.

Onlara göre hayatlarının en kutsal ve en anlamlı ritüel yazlık evlerine gitmek, gölde tekneleriyle dolaşmak ve yılda bir kez gemi seyahatine çıkmaktır. Onlara sadece şunu söyleyebildim: "Umarım oğlunuz bu deneyimden yara almadan çıkar. Bu tarz hastaneler çocuklar için bazen acı verici olabilir."

"Oğlumuz bunu başarır, çünkü önünde koca bir hayat var. Esas biz başara-

bilir miyiz, işte bu şüpheli" diye cevap verdiler bana. Sırada bekleyen diğer kişiler de bu konuşmayı ilgiyle dinliyorlar ve çifte hak verir tarzda başlarını sallıyorlardı.

Bu sözcükleri yazmadan dört gün önce hem rehberim hem de arkadaşım olan Gottfried Müller ile birlikte Almanya'da idim. Ormanın içinde en sevdiği yolda yürürken - ki buraya Peygamberin Yolu diyordu - dağın bir kenarında büyüyen bir ağacı gösterdi. Kökleri neredeyse kayaların içinden çıkıyordu. "Bak ağacın kökleri kendine nasıl da yer bulmuş. Burada bir hayat, bir zeka, bir ruh var" dedi.

Ağaca elleriyle dokundu ve ona: "Yaşamın için, burada olduğun ve hayatımı daha iyi kıldığın için sana teşekkür ederim" dedi. Ben de ağaca dokundum ve içimden sessizce dua ettim. Bir kaç metre ileride vadinin çaprazında duran dağı kaplamış olan sonbahar ağaçlarını gösterdi. Steinach nehri ise kıvrıla kıvrıla altımızda akıyordu. Havada hafif bir kar kokusu vardı. "Thomas bunları görebiliyoruz. Nehri işitebiliyor, havanın soğuşunu hissedebiliyoruz. Hayat işte böylesine ender bir hediye. Bir zamanlar hayatta olan ama şimdi aramızda olmayan kişileri düşün. Bunları yaşayabilmek için neler vermezlerdi. Hayat böylesine güzel bir hediye bizler için."

Hayatımız aslında yaşamın kutsallığını içinde barındıran pek çok ritüelle doludur.

(Gelecek AY: "Bilinçli Yapılan Ritüeller" başlığıyla konumuza devam edeceğiz")

Yalnızca İyilikte Kullanılabilen
İyiliksever Kuantum Faktör
Duruşu Olan Bir Fizik

10 Nisan 2011

Bu canlı kanallık, Lee Carroll kanalıyla
Edmonton, Alberta, Kanada'da verildi

Çeviren: Saffet Güler

Selâmlar sevgililer, ben Manyetik Hizmetten Kryon'um. Ve bu akşamki mesaj önceki akşam ile aynıdır ve partnerimin yapacaklarına bağlı olarak daha sonra bir audio uyarlamaya dönüşürülecektir - çünkü bu şeyleri anlaması ve ona sürpriz olmaması için, bunu ona ilk kez geçen gece verdim. Bunda, daha büyük anlayış ve daha iyi bilgelik var, çünkü bu akşam sunmak istediğimiz şeyler bazılarınız için yenidir.

Şu anda daha önce bu kadar ayrıntılı olarak konuşmadığımız bir önerme hakkında konuşacağız, bu nedenle belki de bu size biraz inanılmaz görünecektir. Bu, fizik ile ilgili olan, ama ayrıca sizinle de ilgili olan bir önermedir. Şu anda içinde bulunduğunuz enerji ile ilgili olan bir önermedir.

Bir kaç dakika önce bu kapıyı açtığımızda, "Sandalyedeki adam numara mı yapıyor?" (Kanallık yapan Lee'den bahsediyor) diye sorduk. Bunu ayırt etmeniz ve gerçeği bilmeniz için sorduk, çünkü burada realitenin özüne gidecek olan bir mesaj var. Burada doğası nedeniyle bazılarınız için inanılmaz olan bir mesaj var, size pratik olan kısmı da getiriyoruz. Bunun bir kısmını size tümüyle inanılmaz gözükmemesi için, üç boyutlu veche ile sabitleyecek biçimde biliminizle dolduracağız. Bir gün bilim insanlarınızın göreceği bir şeyi bugün size sunuyoruz, ama bunların bazıları bugün de görülmeye başlıyor. Bunların ne anlama gelebileceği veya nasıl işlediği ya da bunun

çekirdek anlamının gerçekte ne olduğu tam olarak anlaşılmıyor. Ama onun burada olduğunu inkâr edemezsiniz. Bunu doğru şekilde yapmak için, bunu parçalar ve bölümler halinde sunacağız.

GENEL AÇIKLAMA

İşte önerme: Biliminizde kuantum olan şeylerin anlayışına kapıyı açarken, davranışlarında her zaman iyiliksever olan yeni bir tür fiziği keşfedeceksiniz. Yani, bir kapıyı açıp lineer olmayan ve eğilime sahip olan bir şeye bakmak üzeresiniz: İyilikseverlik eğilimi. Fizikte iyiliksever bir şekilde eğilime sahip olan hakiki bir enerjinin bulunması olası mıdır? Aslında bunun bir anlamı yoktur, çünkü fiziğin bir yasalar, ilişkiler sistemi olduğu ve herhangi türde bilince sahip olan bir sistem olmadığı varsayılır.

Bu nedenle önünüzdeki bulmaca çok katlıdır, ama öncelikle sizin şu anda kuantum dünyanın sadece bir "kurallar seti"nin ötesinde olan ilave bir niteliğe sahip olabileceğini varsaymak zorunda olduğunuz bir bulmacadır. Bir "sistem" nasıl eğilimli, taraflı olabilir? Bu bilime benzeyecek, ama beklediğiniz tüm bilim değil. Size bu bilgiyi vermek istiyoruz, çünkü sizin şimdi deneyimlediğiniz yaratıcı enerji ile bağlantısı vardır, sevgili İnsan Varlığı.

KUANTUM TANIMLAMA

Bunu sizin gerçekten anlayacağınız bir şekilde nasıl açıklanacağını bilmek zordur ve nasıl başlanacağını bilmek zordur. Öyleyse bununla başlayalım.

Biliminiz şu anda kuantum fiziğinin, çok küçük parçacıkların birbirlerine reaksiyon gösterdiği şekil ile ilgili olduğuna inanıyor. Bunlar çok küçük parçacıklardır; hattâ bunlar ışık parçacıkları, DNA molekülleri ve dalga parçacık teorisinin diğer ürünleridir. Bunlar çok küçüktür, bunları bir elektron mikroskobunda görmek zorundasınız. Kuantum mekanikleri dediğiniz şey budur ve bu sadece çok küçük şeylerde görülmektedir.

Burada zaten bir bulmaca vardır. Işığın ve diğer maddelerin düzenli olarak dalgadan parçacığa değiştiğini biliyor muydunuz? Işığın, bir İnsan Varlığı tarafından gözlemlendiğinde, bir parçacığa dönüştüğünü biliyor muydunuz? Şimdi, matematiksel bir sistem gözlemlendiğini nasıl "hissedebilir"? Kuantum enerjinin sizin düşündüğünüz herhangi bir şeyden çok farklı olabileceğini zaten biliyorsunuz. Ya bu fizikle tümünden alakası olmayan bir şeyse? Ya Kuantum enerji Yaraticının parmak iziyse? Bu fizik olurdu ve ayrıca bilince sahip olurdu. Belki de o zaman bu çok garip olurdu.

GALAKSİNİN BOL KUANTUM ENERJİSİ

Size düşünmeniz için bilgi vereceğim. Çok küçük olan şeylerde gördüğümüz kuantum enerjisi ayrıca çok büyük şeylerde de gerçekleşir.

Aslında, her bir galaksinin merkezinde bulunan şeye bağlı olarak fiziğin aslında, Evren'in farklı kısımlarında farklı olduğunu söyleyerek daha da öteye gideceğiz. Şu önerme ile başlayalım: Fizik, evrensel kuralların önceden belirlenmiş standardı değildir. Fizik, yaratıcı enerjinin her birinin üzerine vurduğu kuantum damgasına bağlı olarak değişir. Bunların bazıları çok benzerdir, ama hepsi birbirinden bir parça farklıdır. Ve farklılıkları bilebilseydiniz, bunun neden olduğunu merak ederdingiz ve size biraz önce söyledim, galaksinin ortasındaki şey nedeniyle.

Fiziğiniz esas olarak 3B olduğu için, şeylerin gerçekte nasıl işlediğiyle alakalı zorluklara sahipsiniz. Ve kuantum fiziği, sizin çoklu evrene sahip olduğunuzun ve bazı kütle ve yerçekimi yasalarının her bir galaksinin ortasında gerçekleşen şey tarafından belirlendiği olasılığının tek ipucudur. Yaratım enerjisi ortadadır. Bizim "ikizler" adını verdiğimiz, iten/çeken bu iki kutuplu enerji galaksinizin ortasındadır. Bunu 3 boyutta tekillik olarak görüyorsunuz - ki bu arada bu imkânsızdır - ama o aslında çiftli bir olaydır.

Bilim henüz bunu bilmiyor. Bunu size veriyoruz, bilim insanları bunu keşfettikleri zaman, onu burada önceden işittiğinizi söyleyebilirsiniz. Sonra bu size söyleyecek olduğum her şeye güvenilirlik verir. Bu arada, fiziğinizdeki her şey, hattâ şu andaki fizik yasalarınız çiftler halinde bir araya geldiği zaman galaksinin ortasında tekilliği nasıl yaratırsınız? Başka bir çift olabileceğini düşünen oldu mu?

Gökbilimci ile başlayalım ve soralım, "Sevgili Gökbilimci, Tanrı'ya inanıyor musun?" Gökbilimci bir an için düşünüp şöyle diyebilir: "Ben kutsalılığı tanımlayanlardan biri değilim. Bu benim bilimim değil. Tanrı'ya inanabilirim, ama bu benim çalışma alanım değil, çünkü ben bilimsel yöntem ile uğraşıyorum."

Bunun yerine ona şöyle sorabilirsiniz: "Pekala, galaksimiz ile ilgili sana bilimsel olarak ilginç görünen ne görüyorsun?" Bu, gökbilimcinin biraz heyecanlanabileceği ve şunları söyleyebileceği yerdir: "Pekâlâ, hepimiz için ilginç olan şeyi anlatacağım. Anlamadığımız bir şeyi keşfettik. Newton ve Öklid fiziğinde öğrendiğiniz gibi, büyük nesnelere yörüngesel mekaniklere uygulanmayan fiziksel prensipler vardır. Galaksinin, neredeyse yıldızlar üzerine yapılandırılmış çakıl taşlarıymış gibi tek bir tabaka halinde hareket etmesi bizim için garip. Bunların hepsi birlikte dönüyorlar. Bu formu bir arada tutan bir tür enerji olmalı. Çünkü bildiğimiz yörüngesel mekaniklerin yerçekimi, kütle ve güneşimiz gibi bir dayanak noktasının etrafında yörüngede dönen nesnelere ile ilgisi vardır ve bu hepsi farklı olan yörüngeler yaratır. Bir yerçekimsel merkezin etrafındaki tüm nesnelere, yörüngelerinin kütle ve hıza dayalı olmasını isterler. Tüm gezegenlerin farklı yörüngelere sahip olmasının nedeni budur. Bu bizim beklediğimiz fiziktir. Güneş sistemimizin yaptığı budur. Ama galaksi bu şekilde değildir. Galaksiler ortalarında, yerçekimine dayalı olması gereken bir şeye sahipler,

buna rağmen merkezin etrafındaki her şey tek olarak hareket ediyor. Orada bir tür yerçekimsel veya çekici birlik var. Bunu anlamıyoruz."

İNANILMAZ TASARIM, HER ŞEYE RAĞMEN

Ama hepsi bu değil. Sonra size inanamayacağınız bir şey söyleyeceklerdir. Bunun sizin gelişigüzel şans dediğiniz şeyle ilgisi vardır. Bu nedenle bu mesaja "Kuantum Faktör" adını vereceğiz. Etrafınızda gerçekleşmekte olan, beklemediğiniz bir şey var. Üç boyutlu realitenizde, dünyada gerçekleşen her şeyin gelişigüzel bir durumda olduğu görülüyor. Yani, realite beklenen çan eğrisine karşılık veriyor. Genel şeyler, genel olmayan şeylerden çok daha sık gerçekleşiyor. Olasılıklar beklenen rastlantısallığın şeklini alıyor. Eğer bir zarı binlerce kez atsaydınız, rastlantısallığın tutarlılığını görürdünüz, siz buna şeylerin işleme şekli diyorsunuz. Beklediğiniz şey bu. Bununla ilgili peşin hüküm yok.

Gökbilimciye geri dönelim gökbilimci şöyle diyor: "Sizin "Evren'in yaratıcı enerjisi" dediğiniz şeyi inceleyerek baktığımız her yer inanılmaz şekilde matematiksel olarak olanak dışıdır. Bu sanki zarı atmanız ve altı gelmesi sonra altı ve sonra altı, binlerce kez altı gelmesine benzerdi. Bu rastlantısallık âleminin ötesindedir. Orada zeki bir tasarım olması gerektiğini gösterir." Şimdi, metafiziksel olan bir insan hakkında konuşmuyorum. Bir gökbilimci hakkında konuşuyorum.

Baktıkları her yerde, her şeye rağmen, Evren iyiliksever şekilde yaşam için tasarlanmıştır. Onlar "zeki tasarım" terimini kullandılar. Ben "iyiliksever tasarım" terimini kullanıyorum. Ve size 100 milyar yıldızdan daha fazla yıldıza sahip olan galaksinin güneş sistemlerini yapıştıran enerjinin, Tanrı'nın eli gibi Evreninizin tüm galaksileri üzerinde oturan dev bir kuantum el olduğunu söyleyeceğim. Bu kuantum, iyiliksever bir eldir.

Bu nasıl olabilir? Bu size vereceğimiz birçok örneğin ilkidir, çünkü bu kuantum faktördür, Evren'in temel yaratıcı parmak izidir. Bu sevgiye eğilimlidir, yaşama eğilimlidir, iyilikseverliğe eğilimlidir. İşte buradasınız, aslında var olmaması gereken bir dünyada oturuyorsunuz, çünkü bu dünyanın varolmasına izin veren tek şey zeki tasarımıdır.

Bilimin bunu kavraması ne kadar sürdü? Onlar için bu ilâhi bir bildirim değil, bir bilmedir. Bu, istatistiksel olasılığın dışındadır ve yalnızca tasarımla mümkün olduğu görülmektedir. Evren'in yaratıcı enerjisi olan iyiliksever bir tasarım. Bunu düşünün. Bu sizin için ne anlam ifade ediyor? Eğer Evren'in tüm yaratılışında yaşama izin veren, bu dünyanın var olmasına izin veren bir hayırseverlik varsa, bu başka dünyaların da var olduğu anlamına gelir.

Her yerde hayat vardır! Bunu size birçok kez söyledik. Ancak, biz çok özel bir dünyada bulunuyoruz - tek özgür seçim gezegeni olan bir gezegende. Her Evren'de sadece tek bir özgür seçim gezegeni vardır ve daha önce başka özgür seçim gezegenleri vardı. Ayrıca başka gezegenlere yaşam tohumları sağlayan mezun olmuş özgür seçim gezegenleri vardır, bu diğer gezegenler daha sonra ilahi özgür seçimin yeni gezegenleri olurlar.

İşte buradasınız, içinizdeki yaratıcı enerji çağların bilgisine sahiptir. Bu, dünyanın değil, galaksinin çağlarının bilgeliğidir. Bu galaksinin var olduğu milyarlarca yılda sizden önce gelen gezegenler başka bilinç testlerine katıldılar. Onlar iyilikseverliğin yeni seviyelerine mezun oldular, bunu sonraki gezegene aktardılar. Bu uzun vadeli bir olaydır ve en sonunda siz de aynı yapacaksınız. Bu şekilde, galaksiyi kendi tohumlarınızla ve sizden öncekilerin tohumlarıyla meskûn kılıyorsunuz - ilâhi amacın tohumları. Siz bu iyilikseverliği aktarırken, bu aslında sonraki Evreni ve zeki tasarımın nasıl olacağını şekillendirir. Fiziğin bir tutuma sahip olduğunun görülebildiği bu yere varmak uzun zaman aldı. Bu iyilikseverlik tutumudur. Bu büyük resimdir.

GEZEĞENDEKİ TEK SÜRDÜRÜLEBİLİR KUANTUM ENERJİ

Sizi on yıl önceki bir deneye götüreyim. Scotland'da iki adam buna dahildi, bir fizikçi ve bir tıp doktoru. Tıp doktoru partnerimin çalışma arkadaşı Dr. Todd Ovokaitys'tir. Bu iki bilim adamının bu hayatta karşılaşması ne tesadüf. Fizikçi ve tıp hekimi sürdürülebilir, eşevreli, kontrol edilebilir, tekrarlanabilir kuantum olayı birlikte geliştiren ilk insanlardı. Yani, onlar sürdürülebilir, tekrarlanabilen ve kullanılabilir kuantum enerji yaratan bir buluş yaptılar. Bunu sizin kuantum holografik mercek düzenlemesi diyebileceğiniz şeyde lazer enerjilerini faz dışı ters yansıtarak yaptılar. (Faz dışı: İki dalganın aynı zamanda aynı noktadan geçmediği durum) Zaman geçişi gerçekleşir ve çok küçük olmasına rağmen bu eşevreli kuantum çorba kontrol edilebilir, tekrarlanabilir, manipüle edilebilir ve onların gitmesini istedikleri yere dağıtılabılır.

Şimdi, onlar gezegende kuantum enerjii ilk yaratanlar değildir. Ama tasarlanan ve tekrarlanabilen kuantum enerjii ilk yaratanlardır. Kuantum enerjii ilk yaratan insan NİKOLA TESLA idi. Tesla kuantum enerjii kontrol edemiyordu, ama onun orada olduğunu biliyordu ve manyetik deneylerinde onu tekrar tekrar görmüştü.

Fizikçi ve doktorun son on yılda yaptığı şey kuantum faktörü gösterdi, çünkü onlar icat ettikleri bu tasarlanmış kuantum çorbayı biyolojiye uygula-

dılar. Bu enerjii biyolojik bir test veya deneye uyguladıkları her seferinde, iyileşme elde ettiler! Bunu düşünün. Gezegende bir tür enerji geliştirse idiniz ve onu yönlendirdiğiniz her yerde, o iyileştirseydi bunun avantajları ne olurdu? Bunun olasılıkları nedir? Bu zar atınca altı, sonra yine altı ve sonra yine altı gelmesine benzer. Bir kalıp görmeye başlıyor musunuz?

Bu kuantum enerji diğer laboratuvarlarda yeniden üretilebildiği zaman, onu silah haline getirmeye çalışanlar olacaktır. İşte bilmeniz gereken şey: Kuantum enerji, buna izin vermeyen keşfedilmiş olan ilk enerji olacaktır. Silah haline getirilemez çünkü o iyilik-severdir. Hayal edin, sadece fizik olan, ama bir tutuma sahip olan kuantum enerji! Bu size ne anlatıyor? Bu size yüksek fizikte, matematik ve maddenin niteliklerinden daha fazla olan bir şeylerin olup bittiğini göstermelidir.

Zamanla, bu gezegende kuantum faktör keşfedilecek. Bu olduğunda, epeyce tartışmalı olacak ve mantık ve 3B'nin ve şeylerin bilimsel yöntem ile çalışma şeklinin karşısında uçacak. Tüm bunlara yükselmek zordur. Önümüzdeki yaşlı ruhlar bu yeni enerji ile çalışmak için anlaştılar ve bunu bekleyerek yaşamlar boyunca güçlüklerle idlerdiler. Önünüzdeki deneyler "kendi kendilerinin zihnine" sahip ise bir bilim

insanı olarak ne yapardınız? Manyetikler, yerçekimi ve ışık, şifa yaratan ve asla yokedici bir hizalanma yaratmayan belirli bir şekilde toplanabilseydi ne düşünürdünüz? Tüm bunlar Evrendeki temel kuvvetlerin bazılarını yeniden tanımlayacak. Zeki tasarım sadece ilkidir ve bugün bile birçok gökbilimci ve fizikçi hâlâ bunun bir anormallik olduğunu düşünüyor.

Bu, gezegendeki sonraki en büyük keşif olacaktır. Sizden saklandı, çünkü onu anlamak ve yaratmak yüksek titreşen bilinç gerektirir. Herhangi bir gezegen kuantum enerjiiyi keşfettiği ve onu kullanabildiği zaman, o gezegene gidebilir ve yüksek bilinçli varlıklar ile karşılaşacağınızı bilirsiniz. Bu size bundan daha önce hiç verilmedi, çünkü kuantum faktör içinde geniş, dolaşık hallerde gezegenler arası yolculuğun sırlarını içerir. Gerçekleşebileceğini asla düşünmediğiniz şeyleri yapma yolları vardır. Roket gemilerinizi fırlatıp atabilirsiniz. Bunun kıyısındaşınız.

DNA - KUANTUM KUVVET

Şimdi, sizi çok küçük olana götüreyim. On yıl önce, bir Rus bilim adamı olan Vladimir POPONİN'in bir deneyde DNA molekülünde ışık kullandı. Bu deneyde, DNA etrafında çok boyutlu bir alan keşfetti. DNA mevcut olduğu zaman, ışık kendisini matematiksel bir denkleme [sinüs dalgası] modelledi. Poponin DNA'nın kuantum bir alana sahip olduğunu keşfetti. Sadece bu değildi, o bir şekilde bilgiyle dolu bir kuantum alanıydı. Alan ışığı

sinüs dalgasına başka türlü nasıl modelleyebilirdi? Şimdi, bu Kryon'dan değil, bir kuantum biyologdan geldi. Yine de bu deneyin gerçekleşmiş olduğundan şüphe duyan birçok insan var, çünkü bu İnsanın beklemediği bir şeyleri gösteriyor. Onlar, gerçek kuantum biyologun gerçek bir deney yaptığı gerçeğine bakmak istemeyenlerdir! Onlar tüm bu bilgileri bilime değil, yeni çağa havale etmeyi seçiyorlar. İnsanın bilim ile yaptığı şey her zaman ilginç, öyle değil mi? Eğer o kendi realitelelerinin 3B modeline uymuyorsa, o zaman onun var olduğunu inkâr ederler.

Tam İnsan genomunun kopyası çıkarıldığı zaman, onun içindeki her bir kimyasal görüldü. Rakamlar şok edici, çünkü elektron mikroskobu olmadan göremediğiniz kadar küçük olan bir molekülde, 3 milyardan fazla kimyasal var!.. Çifte sarmal bildiğinizden çok daha karmaşıktır. Bu molekül kuantum halde olduğu nitelendirilecek kadar küçüktür ve Vladimir Poponin bunun gerçekte etrafında bir alana sahip olduğunu, hattâ tek bir DNA molekülünün etrafında bir alana sahip olduğunu gösterdi.

İnsan Genom Projesini yapanlar DNA'nın 3 milyar kimyasalının İnsan bedenindeki 26,000 genden fazlasını nasıl yarattığını bilmek istediler. Bu arada, 26,000 den daha fazla gen vardır, ama ben benimkini değil bilim insanların rakamlarını kullanıyorum. Onların ilgilendikleri şey budur. Onlar DNA'yı kuantum halde görmediler. Buna bakmıyorlardı, DNA'nın temel

bilimi, onun kuantum olması gerektiğini mantığıyla haykırsa bile. Bunun yerine, kimyasalları saydılar ve kodları aradılar ve onları çok garip bir düzenleme içinde buldular.

DNA çifte sarmalındaki 3 milyar kimyasalın, tüm genlerin DNA'nın protein - kodlu bölümlerinde yaratılmış olduğunu keşfettiler. DNA'nın yüzde 3,5'u tüm genleri yaratıyordu. DNA'nın kimyasal yapısının %90'dan fazlasının gelişigüzel olduğu görülüyordu. %90 lık bölüm kesinlikle hiçbir şey yapmıyordu - görebildikleri veya anlayabildikleri buydu. Bugün bile, bilim aşikar olanı, %90'ın kuantum olduğunu ve %3,5'un lineer olduğunu görmüyor.

Bugün, kuantum fizikçileriniz çok boyutlu fiziğin en popüler türü olan iplik teorisinde sık sık on boyut + zaman (11 boyut) ile ilgileniyorlar. Onlara tüm bunların neye benzediğini sormaya başlasaydınız, "kaos" ve "gelişigüzel modelleme" sözcüklerini söylerlerdi. Çünkü bu kuantum alanlarının çalışma şekli bu. Kuantum alanlar kesinlikler yerine potansiyeller ile doludur ve birçok faktöre bağlı olarak değişirler... buna İnsan bilinci de dahildir.

Bir gün biyolojik bir molekül olmasına rağmen DNA'nın kuantum halde olduğu güçlü olasılığının bulunduğu-

nun kavrayışı olacaktır. Bu, kuantum halde "boyut" kurallarını yıkacaktır. Çünkü DNA aslında "çoğunlukla kuantum"dur ve hattâ onun alanına giren atomların dönüşünü etkiler. Daha sonra, bir sonraki görünür soru gerçekleşecek: "Kuantum olan DNA'nın yüzde doksanda hangi bilgiler var?"

Şimdi çekirdek gerçeğe giriyoruz, öyle değil mi? Size anlatacağım. DNA'nın kuantum olan yüzde 90'ı hem ezoterik hem de zamansız olan bilgiyle doludur. O, olduğunuz her şey ve gezegene ilk kez geldiğinizden bu yana olmuş olduğunuz her şey için kuantum mavikopyadır. DNA yaşamınızın talimat setlerini içerir; tam Akaşik Kaydınızdaki her şeyden, sahip olmuş olduğunuz her bir yaşam, yaratılışın kendisinin tohumları içindeki iyiliksever yaratıcının parmak izine kadar her şeyi içerir. Sahip olmuş olduğunuz her bir yetenek oradadır, siz bugün o yeteneklerin herhangi birine sahip olmasanız bile. Biyolojik olarak, her bir kök hücreye verilen her bir talimat oradadır.

Kök hücrelerin İnsan Varlığını oluşturmak için "bilgilerini" nereden aldıklarını hiç merak ettiniz mi? Bu, DNA'nızın %90'nının içindedir ve hepsi kuantumdur. Neden bazı kuantum DNA'lar güçsüz bedenler yaratmak için talimatlar içerir? Neden bazı hastalıklara yatkınlıklar DNA'nın içindedir? Şimdi, daha sonra gelen bir şeyleri anlamanız için bu bilgiyi size veriyorum... Belki şimdiye dek sunulan en önemli biyolojik özellik.

DNA STATİK BİR MOLEKÜL DEĞİL, DİNAMİK BİR MOLEKÜLDÜR

İnsanlık, biyolojik düşüncelerinin 3B bölümüne yapışıp kalmıştır. 3B yaşamınızda, basitçe size verilen kimyayı kabul edersiniz. Yüzde üç gen üreten kısım tüm var olan şeymiş gibi davranırsınız. Bunun değiştirilemeyen ve basitçe "siz" olan kimyasal bir protokol olduğuna inanırsınız. Onu tasarlandığı şekliyle görmezsiniz. O dinamiktir ve her zaman dinamik oldu. O sabit değildir, ama üzerinde başka bir kuantum etki olmadıkça sadece yaptığı şeyi tekrarlamaya devam eder.

Bu nedenle, sanki tüm var olan yüzde 3'müş gibi bu yüzde 3 ile yaşarsınız ve o "bedeninizle birlikte geldiği" için ve her şeyi kontrol ettiği görüldüğü için, asla onunla konuşmazsınız. Birçoğunuz geçmiş yaşamlarınızdan gelen karmaya bağlı olan eğilimler ile gelirsiniz. Temiz halde (karmik enerjisiz) gelmezsiniz. Bunun yerine, eğilimlerle, korkularla ve fobilerle gelirsiniz. Bunların bazıları pozitifdir. Belki son yaşamınızdan devam eden bir dâhi olarak gelirsiniz... Bir üstat gibi resim yapabilen ve geliştirilmesi 30 yıl süren fırça darbeleri yapan 8 yaşında birisi. Bu size DNA'da nelerin olması gerektiği hakkında ne anlatıyor?

Belki bir besteci, piyanist, dâhi, kemancı olarak gelirsiniz, elleriniz çalgı sapına erişebilene ve notalara basabilene kadar beklersiniz. Belki piyanonun nasıl çalındığını bilerek gelirsiniz, sadece alışıktığınız şeyi yapmak için ellerinizin yeterince büyümesini beklersiniz...

Herhangi bir ders almadan. Bunu nasıl açıklarsınız, sevgililer? Yanıt, tüm bunların DNA'nızın dinamik kuantum talimat setlerinde içerildiğidir... Asla konuşmadığımız bölüm.

HÜCRE BÖLÜNMESİ STATİK BİR İŞLEM Mİ?

Sizi hücresel bölünme işlemine götüreyim. Bunu daha önce söyledik, ama nasıl çalıştığını anlamak için bunu işitmeye ihtiyacınız var. Hücre bölünmeye hazırdır. İnsan bedeni yenilenmek için tasarlanmıştır, tüm dokular. Size bazı dokuların yenilenmediği söylenmiştir, ama bu doğru değildir. Hepsini farklı zamanlarda ve farklı şekillerde, farklı hızlarda yenilenir. Şimdi İnsan bedeninin uzun zaman yaşamak için tasarlandığını biliyorsunuz. Maalesef, bu gezegende yaratmış olduğunuz enerji ve yaşamış olduğunuz şeyler bunu hırpaladı. 80 yıldan daha fazla yaşamıyorsunuz. Tasarlanan bu değildi.

İncil'deki karakterler bazen peygamberler, bazen üstatlar ve bazen da orda olan insanlardı ve yüzlerce yıl yaşadılar. Gerçekten yaşadılar mı? Veya belki de bu sadece bir metafordur? Onlar bunu tercüme hatası yapmadan

İncil'e koydular mı? Size gerçeği söyleyeceğim. Bu çok doğrudur. Binlerce yıl önce çok uzun zaman yaşadınız, Lemuryalılar. Eğer ömrünüzün uzunluğunu bilseydiniz, soluğunuz kesilirdi. Ama artık öyle değil. Zamanla gezegenin enerjisi tarafından DNA'ya talimatlar verildi, bilinç vasıtasıyla yaratmış olduğunuz enerji.

Hücre bölünür. Bölünmeden hemen önce, kendisini klonlamak için mavi kopyaya gereksinim duyar. Mavi kopya kök hücreden elde edilir. Kök hücre bilgisini siz doğduktan beri hiç değişmeyen DNA'nızın kuantum bölümünden alır. O statik kalır, çünkü hiçbir şey onu değiştirmemiştir. Ve sizin onun değişebilir olduğuna inanmamanız ve sadece yaşlanmayı kabullenmeniz gerçeği. Onunla herhangi bir şey yapma bilinçli çabası yoktur ve o sadece her zaman yapmış olduğu gibi orada yatar. Bölünen hücre, kök hücre ile konuşur ve şöyle der: "Her zaman yaptığın aynı şeyi mi yapıyorsun? Herhangi bir değişiklik var mı?" Ve kök hücre bölünen hücre ile konuşur, şöyle der: "Tamamen aynı olan başka bir hücre yap." Sonra doğduğunuz zaman aldığınız her şeyi kabullenerek, en sonuncusu gibi bir hücre yaparsınız.

Gezegende kuantum faktöre sahip olan başka bir kuantum enerji vardır... Büyük Geçiş. Bu sizin yarattığımız, iyiliksever bir enerjidir ve yenidir. Sizler şu anda devrimsel bir değişimin içinde oturuyorsunuz ve bazılarınız bunun farkındasınız ve bunu hissediyorsunuz. Bu İnsan bilincinin değişimidir ve tam kuantum faktöre değişiyor, çünkü siz bilincinizde daha fazla kuantum oluyorsunuz ve bu iyiliksever oluyor. Bu nedenle bu dünyanın bu şekilde tepki verdiğini görüyorsunuz. Eski sistemlere izin vermeyenleri görmeye başlıyorsunuz. Artık diktatörleriniz yok. Tüm dünyadaki vatandaşlar yaşamlarını kontrol etmek istiyor. Savaş istemiyorlar. Ailelerinin güvende olmalarını istiyorlar! Barış ve bolluk istiyorlar. Torunlarının kendilerinin sahip oldukları hayattan daha iyi bir hayat için umutlu olmalarını istiyorlar. Bunu, yıllardır diktatörler olan o yerlerde tekrar tekrar görmeye başlıyorsunuz.

Şu soru soruldu, "Afrika buna ne zaman dahil olacak? Hayırlı bir devrim olacak mı?" Yine, size sonraki nesli anlatacağım. Bunun gerçekleşmesini sağlamak için orda kimin olacağını tahmin edin? Sandalyedeki adam! [Lee'den bahsediyor]. Bu onun seçimi ve o hazır. Daha önce olduğu gibi siyah derisi olacak ve tam olarak ihtiyaç duyulduğu yerde olacak. Bu andan itibaren yetmiş beş yıl sonra, orada olacak ve bir kanal olmayacak. Bunu kanıtlamanın yolu yok, öyle değil mi? Daha önce kim olduğunu da bilmek istemiyor. Ama ondan ne beklendiğini bilecek. Dâhi gibi, bu onun DNA'sında yazılıdır ve bunu o yazdı!

O yalnız olmayacak, çünkü orada tanıdıkları da olacak. Hattâ belki doktor? (Dr. Todd Ovokaitys'den bahsediyor). Karmik olarak çoğunlukla birlikte yolculuk yaptınız, sadece partnerim karmasını bıraktı! O zaman neler oluyor? Yanıt özgür seçimdir ve kim olacağını kontrol etmektir. O "iyiliksever, birleşik Afrika'da rol oynamaya hazır" olarak gelecek.

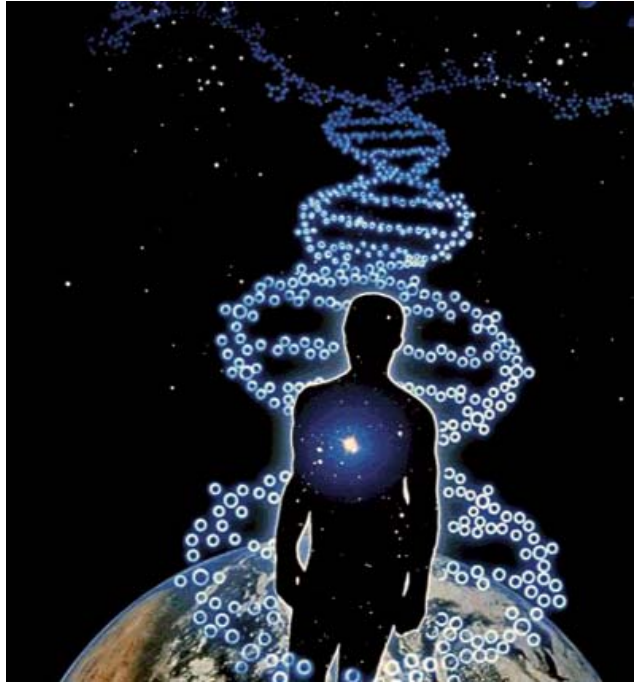
O zamana kadar, iyileşmiş bir Afrika olacak, olgun ve bu gezegenin şimdiye kadar gördüğü en bolluk içinde ve kaynakla dolu kıtalardan birini geliştirmeye hazır demokratik olan herhangi bir tarihe sahip olmadan. Herhangi bir şeyi unutmak zorunda kalmayacaklar! Sıfırdan başlayacaklar. Gördükleri sistemlerin en iyisini alıp üzerine inşa edebilirler. Afrika dünyadaki en bolluk içinde olan kıtalardan biri olacak. Ve bu arada, tek bir para birimine sahip olacaklar.

Bazıları şöyle söylüyor, "Pekalâ, Çin'den ne haber? Onlar çok büyükler. Yaptıklarına bak." Tekrar söylüyorum, unutmak zorunda oldukları şeylere bakın. Değişmek için binlerce yıllık kültürlerini yeniden yazmak zorundalar. Afrika sadece sizin bugün gördüğünüz tarihe sahip. Hastalık, diktatörler ve hayatta kalmak. Hatırlanacak veya yeniden yazacak kurumlar olmayacak. Orijinal olacak ve iyiliksever! Bu, sizin için eşzamanlılık içinde çalışan iyiliksever enerjidir. Enerjinin

bu şekilde nasıl geliştirilebildiğini hiç merak ettiniz mi? Çünkü o sizi seviyor ve bir tutuma sahip!

BÜYÜK GEÇİŞ

İşte bilmeniz gereken şey: İnsan bilincinin bu değişiminde, İnsan bilincinde iyiliksever kuantum faktörünü almaya başlıyorsunuz. Yani, insan doğası daha fazla iyiliksever hale geliyor. Bu ayrıca sizin şimdi bir başka kuantum alan ile ara yüzey oluşturabileceğiniz anlamına geliyor. DNA alanınız olan, MERKABAHI adını verdiğiniz etrafınızdaki alan. Bu "birbirine ara yüzey oluşturan kuantumluluk birleşimi" yaratacak. Fizikte bunun ne anlama geldiğini bilip bilmediğinizi bilmiyorum, ama size söyleyeceğim. Ne düşünürseniz, onu yaratırsınız.

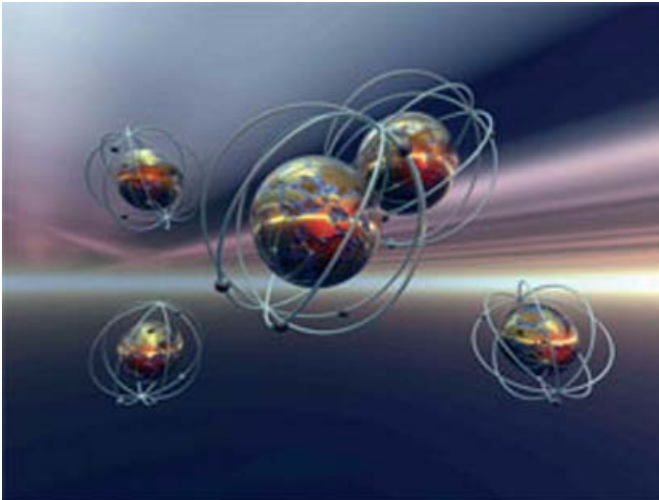

Öyleyse yaratmayı dilediğin ilk şey nedir, İnsan? DNA potansiyellerinizi yeniden yazmaya ne dersiniz, kök hücrelerinizle konuşan ve daha uzun hayatlar yaşamanızı sağlayan kuantum bölümleri? Bir yüz yıl daha yaşamak ister miydiniz? Bunu her sorduğumda, İnsanlar bana standart eski enerjiyi, 3B yanıtları veriyorlar. Ve bunu burada da işittim. "Ben değil! Bu şekilde görünmek istemem. Şu anda görünümüm yeterince kötü. Yaşlı ve güçsüz olacağım. Ayrıca, Dünya bunu desteklemeyecek. Nüfus çok fazla olacak. Yapılacak sağduyulu bir şey değil. O kadar çok insanı doyuramayız bile." Oh, ne kadar 3 boyutlusunuz? Önyargınızı görüyor musunuz?

Tüm yaşamlarını siyah beyaz görenler renklerden korkarlar. Tüm bunlarla ne yapacağız? Kafa karıştırıcı olacak. Bizi delirtecek. Bununla ne yapacağımızı bile bilmeyeceğiz! Kendimizi yok edebiliriz de.

Ayrıca daha bilge de olsaydınız ne olurdu? Nüfusu kontrol etmeye ve dünyanın kaynaklarını daha iyi şekilde kullanmaya başlasaydınız ne olurdu? Dünyanın kaynaklarını kullanmayı bırakıp size daha önce anlattığımız gibi güç için okyanuslara bağlı olsaydınız ne olurdu? Nükleer reaktör inşa etmek yerine bir delik kazıp ayaklarınızın altındaki sıcak buharı dışarı çıkarsaydınız ne olurdu? Sonunda nükleer reaktörlerin dünyanın en pahalı ve en tehlikeli buhar makineleri olduğunu kavrasaydınız ne olurdu! Buhar üretmenin tek bir hayvana veya hava molekülüne zarar vermeyecek olan birçok yolu vardır ve işlemler keşfetmeniz için orada hazır bekliyor. İyiliksever ve sorumlu olsaydınız ve GAİA sayılarınızın dengesini destekleyseydi ne olurdu? Ne kavram ama?

Değiştirmeyi dilediğiniz ikinci şey nedir? Gezegende barış yaratmaya ne dersiniz? İster inanın ister inanmayın, bu aslında ilerlemede ve 50 yıldır ilerlemekteydi!

DNA'NIZDA OLAN ŞEYİ DEĞİŞTİRMEK

Kök hücreler DNA'nızdaki değiştirilecek tek şeydir. Duygusal engramlara (bellek) ne dersiniz? Enerji bilinç verir? Bu odada bunu işitmeye gereksinimi olanlar var. Bağışlamadığınız kim? Asla unutamayacağınız ve her gün bununla uyandığınız, hayatınızı çürüttüğünü düşündüğünüz kim? Burada kimlerin olduğunu biliyorum. Hatırlayın, bir hücre bölündüğü zaman, diyelim ki beyin hücresi, şöyle sorar "Aynısı mı yoksa farklı mı?" Bunun hakkında hücreleriniz ile konuştunuz mu? Hayatınızda bunu ebediyen istiyor musunuz? "Aynısı mı yoksa farklı mı?" Dilerseniz DNA'nız daha iyiliksever olabilir. Eğer isterseniz daha huzurlu olur.

Asla unutmayacağınızı hissettiğiniz beyninize kazılmış kanallara neden olan bir olay bile yeniden yazılabilir! Size anlattığımız şeyi görüyor musunuz? Kontrol sizde! Dikkat ediyor musunuz? Her şeyi yeniden yazabilirsiniz. Bu yeni enerjide bu, İnsan varlığının gücüdür.

YAŞLI RUH DENEYİME SAHIPTİR

Bu yeni enerjide, bunu ilk yaşlı ruh-

lar başlatacaklar. Belki siz yaşlı bir ruhsunuz... Gezegendeki bilge olan ruh ve değişmeye başlıyorsunuz. Etrafınızdaki diğer insanlar bunu görürler.. Belki İnsan doğasındaki değişimi bile görürler ve şöyle derler, "Sende olan şey nedir? Onu istiyorum". Ne diyebilirsiniz? Onlara bir Kryon kitabı vermek zorunda değilsiniz! İnanç sisteminiz ile ilgili tek bir kelime söylemek zorunda değilsiniz. Bunun yerine, onlar sizin diğer İnsan varlıklar ile birlikte çalışmanızı izlerler; görünürde sevilmez olanları sevdiğinizi izlerler. Daha önce hiç özen göstermediğiniz insanlara özen gösterdiğinizi izlerler.

İnsan doğası daha iyiliksever mi oluyor? Belki bunu, görmeyi hiç düşünmediğiniz alanlarda görmeye başlıyorsunuz. Siyaset değişmeye başlar. İş yapma şekliniz değişmeye başlar. Birbirinizden beklediğiniz şey daha huzurlu ve daha az yıpratıcı olur. Oh, sevgililer, her zaman dengesiz olanlar var olacaktır. Her zaman kontrol edemediğiniz şeyler olacaktır. Her zaman İnsan özgür seçimi ve hapsedeneler olacaktır. Gezegene ilk kez gelip te işlerin nasıl yürüdüğü ile ilgili ipucuna sahip olmayanlar ve aynen sizin yapmış olduğunuz gibi görünürde her şeyi yanlış yapanlar olacaktır. Bilincin büyük çoğunluğunun yavaş ilerleyişinden söz ediyorum, yaşlı ruhlar bunu ilk kez görecek olanlar ve bu geçişi yapacak olanlardır.

Odada soyağacı, silsile yok. Sadece birçok yaşamlardan biri değil, ayrıca sizi sandalyeye getiren bilgelik.

Uygarlık ve dünya hakkında sorduğunuz sorular bilgece sorular. "Dersleri ne zaman öğreneceğiz?" diyorsunuz. Pekalâ, bu başlıyor ve bu soruyu sormuş olmak için sorunlar görmelisiniz, öyle değil mi?

Ve böylece sevgili İnsan Varlığı, kaybettiğinizi düşündüğünüz, İnsan varlıklarının daha uzun yaşamasına izin veren ve çevreyi yok etmeyen bir enerjiye geri dönmeye başlama yeteneğine sahipsin. Onlar çok fazla insanla dolup taşmazlar, çünkü bunu yasalar yerine zihinleriyle ve bilgelikle kontrol edebilirler.

Bir gün yıldız tohumları, Pleiadesli kardeşleriniz ile buluşacaksınız. Onlar şimdi bile buradalar, çünkü onlar kuantumdur. Aynen sizin gibi sınavlardan geçmiş olan bir gezegende mezun durumda çok, çok uzun zaman yaşayan Pleiadesli atalarınız var. Ve bu bir kuantum faktör geliştirdi. Onlar iyilikseverdir ve kuantum enerjiye sahipler. Bu şekilde anında buraya gelip geri dönerler ve sizin özgür seçiminize asla müdahale etmezler. Ayrıca bu nedenle aşağı inip merhaba demezler. Bunun yerine, oturup sizin sonunda yapmış olduğunuz şey için sahanın kenarında sizi alkışlarlar.

2012 Aralık gündönümünü kutlamak için sizinle bekliyorlar. İçinde olduğunuz 36 yıllık geçişin yarı noktası.

Sevgililer bitirmeden önce, bunun yavaş bir süreç olduğunu tekrar söyleyeceğiz. Bunu daha önce gördük. Çocukların çocuklarının çocukları vasıtasıyla nesiller boyu gerçekleşir. Bu, flaş lambasının yanıp sönmeye deneyimi gibi göreceğiniz bir şey değildir. İleriye gitmeden önce bir süre gerileyen bazı şeyler olabilir. Ama buna birlikte bakarsanız, bu yavaş bir gemidir, bu geminin bilgelik dümeni nefretin izole edilen bir şey olduğu ve kendisini kültür veya dinde saklamaya çağ zamana doğru yönlendiriliyor. Bunun nedeni kuantum enerjinin iyiliksever olması ve insanların bunu görmeye başlamasıdır.

Bugün gerçek budur. Bugün enerji budur. Bunlar bugün gördüğüm potansiyeller ve bu nedenle bugünün mesajı olarak size getiriyoruz. Bu yerden geldiğinizden farklı olarak ayrılın, kim olduğunuz, yapmış olduğunuz şeyler ve önünüzde olan şeyler hakkında daha çok şey bilerek.

Ben insanlığı seven Kryon'um.
Ve öyledir.

KRYON

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme adresi: sevgidunyasidergisi@gmail.com ve
PK: 227 Beyoğlu/İstanbul.
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

✂

Adı, Soyadı: .....

Adres: .....

Posta Kodu: .....

İlçe: .....

İl: .....

Tel: .....

Abone ücreti: Yurt içi (60 TL) .....

Yurt dışı (70 TL) .....

Posta Çeki No: 385999 (Sevgi Yayınları)

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com

TANALTAAY